

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.

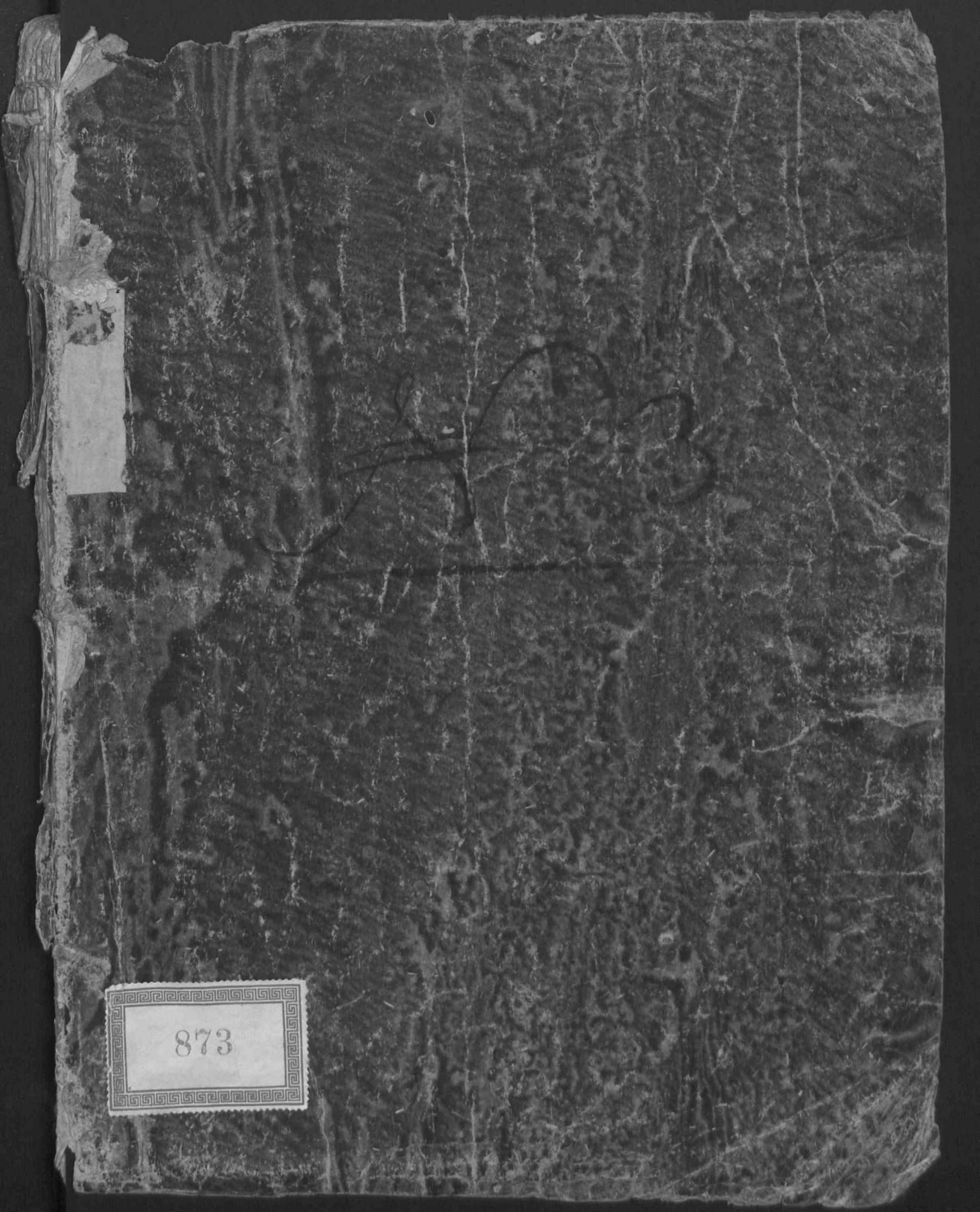
Zespół (fond) 4.

Zbiór rękopisów Biblioteki Baworowskich

Dział (opys) 1

857-886. X. Aloizego Osińskiego Słownik i Pisma.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

873

A 31.

Wiersz Kocimiaro na wrgoc Bamoluo.

Nr. 873.

Kuwo Uteratury

X. P. Ozimskiego wykladany
w Kocimiaro

Kocimiaro

V, D, 13

XIV

przyjaciela — Tarni — oda na urodzenie Luzana — uzalenie na
 śmierci, cnotliwego człowieka — Podziśkowanie Domicjanowi
 za uwezanie do stoła i t d

Stacyusz zostawł Dzieło bohaterkie Sebaide we dwunastu Księgach,
 i powiastek Achilleidy, który mu śmierć zowczasni niedozwoliła zakompono-
 wać Sebaide przypisaną Domicjanowi, i t d Puniki Sytyrionowi; Argonaucy
 ni Walerjusza Flakka, i Scywala Luzana, jest rzeczy poematem
 historycznym niż bohaterkim — Wzrostem tego była Sebaide Anty-
 tymacha Grezyjusa, która niś niedorsta, a wzorem Wirygidus — Mie-
 tak skromności i tak rzeczy prawdy są cętyłosem te wiersze, które na
 końcu swego dzieła ugnazit:

— — Nec tu divinam Aeneida tenta,

Sed longe sequere et vestigia semper adere

Rzecz Sebaide bardzo dobrze była obrana, Wojna domowa Sy-
 now Edyppa Stokla i Polonika przedstawiała prawdziwie boha-
 turskie działanie; ale Stacyusz nadawajcy mu kształt historyczny ordo-
 biony tylko ustypani i machinami, wcale nieumiał go rozporządzić — Udy-
 wa mu na wyobraźni, i śmiałych myślach; przynosił go w tym względe
 nac Walerjusza Flakka; ale nieumiał nauczyć Homera nadać kar-
 dionu bohaterowi oddzielnego charakteru — Styl jego nieost prosty
 i naturalny; przesadzenie bierze ze wielkosc, a subtelność ze rozum —
 Je wady były to znamiona wieku — Wreszcie wielki Skaliger, przy-
 chylnym sądem, mieni go tuż pierwszym Poeta po Wirygidusze (a)
Stacyusz napisał tylko jedną Księgę Achilleidy Argona i t d niedokon-
 czona — Rzecz podobna do prawdy, że gdyby Autor zapieł na
 dzieło napisał równieby opisał w nim piękności i wady t t t t t t
 heu dzie, Plan niebył dobry; Poeta nieoblat sobie udmosić działanie,
 ale zamierzył wytknąć całe życie bohaterce —

Wigdomersi i Lechiaizie Sarbienskiego i zyciu —

Młodzi Kazimierz Sarbienski Jeruita pisał Lechia
 de w 12^{tych} Księgach ięzykiem Łacińskim opiewał w nich
 (a) Poetria t. VI. p. 8211.

przybycie Lecha do Polski rozmaite baie i zatowienie zasad Rzeczypos-
 polskiej — Smierci' zawieszona niecierwoliła mu wydatk tego obrzeta
 na wielek — Wtomex tylko redynastey księgi znalezione w księżni
 ay Wileńskiej jezucickay i ten nas doszedł — Uwiadomil ustawnie
 X. Lubiniński biskupa Słockiego w 1636 r. iż się zatrudnia
 prawotorna Lechiadę poprawa J. Sekula nicodiatowana tej straty —
 Sarcieński urodził się w Sarcieńcu mieście powiatu Cechanowskiego
 w Marawru 1595 r. Był Synem Mateusza i Anasztazy Wileńskiej
 bratem jego był Stanisław Waciewoda Marawowski, Dział tej A-
 ctom był lat 109. Brat nauki w Spittusku — W młodym wieku
 okazał smak do rymotowostwa i pisał pisanie — Sam o tem
 w odzie XV. do rzeki Marawy czoło Spittuska pływający wzmianka
 ie — W latach 18 wstąpił do zgromadzenia XX jezucicko —
 Przed wyswignieniem się dawał nauki wypowolone sposobizajm się do
 staniu nauzycielstwiego — Pienj Filozofii odbywał w Rzymie z J.
 Dziejem Rudamino i Mikolajem zawisra poruszał tam pny
 iarni uczonych i uwiecznił ich imiana Sufinem — Urban VIII
 Papiex wezwał go do poprawienia mrestorych pieśni koscielnych,
 napisania nowych co sześćlecie wykrecał — Ozdobit go wien-
 cem Rymotawarskim i Mumińmactem złotem obelaronował go —
 Lwidził w Jaweruptwie Alexandra Domita wryptkie po-
 mmixi rymmskie — Powróciłszy do Polski dwa lata Potory
 ni trzy lata Filozofii u ortory Bohostonstawa czyli Teologii
 z zaletą nauwał w Wilnie — Po zmarłym Sebestjanie Tacy-
 trawskim wezwany został na karnadzijsze w Wtady-
 stawca 4tego — Tedy Lawr z Teologii odbierał do ko-
 seide Jęza Jęna od Jakoba Lechowskiego męday prawin-
 eyi w obecnosci mrestonego króla i Siostry Anny, król zdięty
 swoy pierdzen ofiarował mu pny Jęna Jębiwskiego Serere-
 teura — Wielką otręmat stawe w karnadzijskiej wy-
 mawie umart w Warsawie 1640 r. — Inat Język
 Grecki lubit rerytykował Pindara, Steiracgo i Wiryliusa
 Na cztelkach Wiryliusa znalezionego w kęgęrbicere

Drobieckim u Teruitem, wotamorgernie napisal, ze kolkanascei re-
zy Pincara i Horacego szescedziest razzy Wrejiliusza
spiszcytel

Haracz krwia, Turecka, Turkom wyptacony przez Stefana Ja-
na Sliznia.

Stefan Jan Slizien syn Alexandra podstolego Csmianskiego i
Teodora Micleszcowy, byl naprocd pisarzem Lienskim Csmianskim
pierney sprawował urzad powelski na Sejmie konwokacyjnym,
1696 r. Potem byl Referendarzem Litewskim i Starostą Krcwskim.
Poigt naprocd w matzenistwo Lofia Kottlowa synowice marszał-
ka Csmianskiego i z niay miał syna Michala podkomornego
Litewskiego i corkę Annę — Druga jego żona byla Teodora
Dziwykarska synowica Alexandra Chorażego Nowogrodzkiego to
tylko uremy o nim i jego rodzinie —

Wydat on Haracz krwia Turecka Turkom wyptacony w Wil-
nie 1674 r. in 4to Stron 103 za panowania Jana III. Wtem
dziele opowic trudy dwuletnie woyzka koronnego i Litewskiego
pod Chocimem — Same tylko woyzko koronne walozyto w r 1672
a w następnym i woyzko Litewskie ztaczyto swe sily za Micha-
ła króla Polskiego z domu Korybutow kuzat Włodzimierzich.
Przypisane jest drzito Mchatorwi Potubinskemu. Marszałce
wi Litewskiemu —

Przedmowa do Czytelniwa zamyska z okolicznosi:

Marszmmie w wojacy szkole uoyt krowawey wojny
Nie w domu piete gnawat Janus Boq spowacyny —
To pisze, com sam widzial i w tay tylko mierze,
Wicay ozom niz uozom przypisuje, wierze.

Z tego więc względu ten opis wiecnych wydarzeń ma wiele wartości i ceny —

Zaczyna się to dzieło nakreślając wiersza bohatyrskiego:

Wojnę głose' będącicie ^{Amfionu} ~~Amfionu~~ ^{Strony} ~~Strony~~

I kawał krwią Turecką, Turcom zwyciężony

Z wyszkiego Parasau i wy glos dostojny.

Ponimo tego zawzięcia wlasnego wierszowi bohatyrskiemu to dzieło zamyka opis prosty wojny dwuletniej bez żadnych zmysłów —

Dla zwołanych kilku Sejmów potęga Turecka została prolokowana w wielkiej niegotowości — Cesarz Turecki z częścią wojska zostat w Kamieniu, a Kapitan Bawra z Steinem i Do rożenkiem przedkapił pod Lwow, Łaeki putkarnik Gwercyli dlat im celpor waleczny — Turecy pod Bereh nia zabrali do 20 tysięcy ludzi — Jan Sobieski Hetman odbit tych branców —

Męstwo proelkain nowych tek opisane:

Jani się polszce stuzaca przegnośka wskreśta,

Le męstwo wiscey mori, ni'li waupka siła —

I jako przed Jakotem sto plewzst uciwka,

I jako celen Japow sto dehow wysienka

Jow strudzonego waupka ~~bez~~ gawka bardzo mala

Przy trzykrotnym triumfie trypom przyrzewala

Wisnowskie, Komarckie pole, przy ten losy

Bechnarskie; trwac możety beda, w perene czasy

Je stowa pramiętna napisat ku czai nieśmiertelney Jana Sobieskiego zwożezey pod Chocimem —

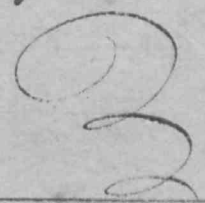
Wiele przytomna moze Hetmana powaga

Pierci gradywa potne i dzielna odwaga,

Która, obwieściła, przysłała swym Synom Oycowic
 Ci wnukom, a swojemu potomstwu wnucowic
 Sam Autor szukał bardziej zeloty z jstoty rzezy nie
 z rymów, i stusnie nalezy mu się chwala za wielkiy opis
 wydarzen' wojennych, za uwierzenie nieznych obrotow
 Ogorzyny i za pomnozenia bogactw izyprawych.
 Wiele wypraw Tureckich wyprawalil w swe dzieło, i te
 wymieniłam —

- Aga — Starszy
- Bela — para Fowarow
- ~~Armaz — Szlachciz~~ pułkowi
- Bey — pan.
- Bujurdun — wyrosł imieni
- Burdixi — skory catkiem zoty
 te z Beircinow lub kortow
 na miod albo masło —
- ~~Cabardzianow~~ — Oficjierowic
- Corba — Stot Cesarzki
- Czambut — Legjon —
- Dywan — Rada
- Dzietataie — Sieparz.
- Dyby — Naryczki drewniane
 na nogi niemowlakow —
- Emir — wozkow
- Jussyr — plan.
- Jeroptany — pracojawi Cesar
 sey —

- Jedykuta — więzienie w Kon
 stantynopolu —
- Kurtian — Szlachciz Wotom
- Mandrutowal — wozniemiac
- Mussawara — Rada najwysz
 sz
- ~~Muntatuk — wozni~~ —
- Sawtuzi — Przemienne na-
 czymia do napojow
- Spaphyi — Lotnicz kumy
- Jemruki — (z Wotomskie
 go) Wierzy akritic —
- Tymur — Folwarsk.
- Utafa — Cielczenna
 spraca —

O Wojnie Chocimskiej.

Pomoc dana od Stanisława Lotkiewskiego Hetmana Wiel.
 Księstwa Koronnego Gracjanowi Hospodermu Multenskiemu
 przeciwko Turkom pamiętna klęska, pod Chocimem, i śmierć te-
 go walecznego bohatera 1620 roku, siałą gniazda Polse wrypt.
 kie sity Osmana 1° Cesarza Sureckiego, Syna Achmeda
 1621 r. — Wstrzymała go pod Chocimem mała garstka
Polaków pomimo szermującego się w obrotach powietrza i śmierci
 woźza Jana Karola Chocimowicza wiecznej ozdoby Polaków (a)
 chwalebny parady nastąpił — Opisał to wojnę Jan Juno
centy i Setrzy 1636 in folio

Aczkolwiek wojna Chocimska Krasickiego w 12^u pieśniach
 niemiernie się nazywa wierszem bohatyrskim, ale dziełem naj-
 miernym i przyzwoitym w zmyśleniu, wszakże tkliwym
 dziełem i moim obywateli zaleca to dzieło

W pieśni piętnastej mocno wycedzona wyzniosłość Sureckiego
Jutkana, który uciwiony wielokrotnym wojsk niebezpiecznych, nie-
 miał się nadzieją zdobycia wielu narodzić, i przegrzał swia-
 tu zwróceniem

A dumny moją siebie majestatu

Wzniósł się nad iłtena i przeprost swiatu

W pieśni Drugiej pieśń o Boży pełnia tkliwych uraz

Wicerna pomocy! Ty z ręką zaradłych

Wyrzwasz słabość, i choć los dorozry

W twój an moją, Ty dzwigasz upadłych

Wyrzok: twój święty wszak tego nas urzy

(a) Almari Chocimowicz 24 Września 1621 r.

petro w nim h... ..

Petro w nim hiperboli cylo przesadzi
zab mierzem blyngst, iako uyc stylus
Petne awych gromco, pierinow nibel

W pieśni 2^{icy}

Barzobyt awg mawa Goffra

Jakapies wickly Argant Oauu
uraziony

W pieśni 3^{icy}

W dżek cypnia lewy wrocy mane
vel ~~lesan~~ uratrom lepicy lyste prauwicie szum

W pieśni 4^{icy}

Raz tylko w teb wst maxnego Sygra
A zdech z araxem kercalysta rena.

Naawig się w nim tenie i wyrezerie sruate pce-
tycne Blysk zboru mi geta, blask z mieltny
wyrakucie zkraci Miecz gniewlony karmi się smuc

icami. Miecz kowi chary wrodzie się sroyst. Niesli
eniew wciery w zapaloniem oku. Ciskac z oaru senu
ycediwoia Wyprakarawat mi ogion z oaru i z Jucury,
W dżornawu grebiet uceda. W sezy mu pterinien itadtu

La dni narych mamy kilkasat wionry z kwoji 4^{icy} Syzyfen
Jeruzolimy Jassa, wykornie Hamawonych ad Alberta Opien
Miera, nauwug się w III^{icy} Somie dziei Krasce
niecy

Przemiany Owidiusza.

Przemiany Owidiusza są najznakomitszem dzielem tylko
mitologicznem Starozytnosci Publice Oari piie
Cyiusz Nazon urodzil się w Sulmonie mie Podskry
saci Pelignai w Abruzji 20. Marca, roku 711^{icy} 43 przed Chrestwem W tym samym
roku zginel Ciceron i urodzil się Tybal puelicq

W dżek cypnia lewy wrocy mane
uraziony
Sygra
reana
Blysk zboru mi geta
Miecz gniewlony karmi się smuc
Niesli
senu
Jucury
itadtu
Syzyfen
Alberta Opien
Krasce
niecy
wykubiu
karmi się tylko
ptakem gssom
Lxy
tylko
piie
Podskry
sta snu
wroski
franki
kryci

a) Karca 181. Jeruzolimy wyzwolony wydania 1820.

powrochnego mmiemania — Ojciec jego znako-
 mity rodem, odelat go wozemie na nauki do Rzymu.
 Kierawat jego doskonalem Mesala mawia
 Stawny, który był Konsulem z Augustem 31. r. przed
 Chrystusem — Owidyiusz w latach 17^u udat się na
 dokonywanie nauk do Aten, i adbył poselstwa do
 Azji, gdzie zaciagnat się do służby wojskowej pod
Marronem — W powrocie udat się do Sycylii z po-
 sta Emiliuszem Maktrem przyjaciелеm swoim, i prawi-
 rok cały przepędził w Syrakuzach — Powrociwszy
 do Rzymu sprawował następnie urzędy Triumwira
centumvira i decemvira (a) We 20^u latach opu-
 stit zawal urzędowy, i cały się adelał ulubionej pro-
 ezyi. Miał trzy żony mierzaniem z jmiemiami. W samym
 kwiecie młodości, poist pierworodny, rodem z kraiu Falisków,
 w niezaki eras prouit w, eha nieptocności. Z drugą żyt
 tenże krakno, i roconie is adelał — Trzecią z domu Fa-
biuszem ciągle miał przypozazana do siebie, i uorną
 puzeraw wygnania — Swierza ze to była Pergilla, której
 chwali dowasp i talenta w jednej elegji

Owidyiusz miał lat 25, gdy Virgiliusz umart.
 Inat go tylko z widzenia, iak sam mawia — Virgilius
prodi tantum. Ale uprzajma przyjacieln tożysta go z Pro-
percyuszem i Syballem, którzy mępmierzili Auctora Eneidy.
 Zyt w seislepczej przyjaciarni z Korneliuszem Celsom,
 którego smiere' aptakal w jednej z najpięknijzych
Elegji (c) Ale najmilszym jego przyjacielem był Klaudjusz
 (a) Były w Rzymie rozmaite Triumwirały, Centumvirały
 do którego Owidyiusz należał. Centumvirały i Decem-
virały przedstawia między utwore Sojusz.
 (c) Ex Punto 1. 9.

Kwintus Fabius Maksym, powiernik Augusta
 którego smiere' trazona Cypriana oel Sacysta ^{spicere}
 sie' puelobno z przyezynq, scia gowiczq na Quidysiu
 szca gniew Monarchy. Opiewat udrizki mitosniq
Korupcyj. Twierdzi, iz puel tem imieniem oznaczyl
 Julia, córke pana swiata, nauczras cudowiatq pro
Marcellu [2]. Quidysiu we 20^{tych} latach przywiazat
 sie' do Korupcyj, mowi o tej nagminztnosci w Attie
 Kochania, ktora, perniqy we dwadziescia lat wydat
 na widok.

Miat wielkie znuwienie i wrzosty. Saxonia obywatela
 rzymsqj noszci pierwienie z eptioia, ryla, Quidysiu. Uptrey
 mywat sie' oel Settyry, i la ^{przynawato} ~~clawit~~ ^{siwer} ~~piomom~~ ^{ia} ~~cego~~

Nec qui detractat presentia ^{siwer} ~~siwer~~ ^{ia} ~~ingentia~~
 Nullum de nostris olente memorat Opus.

Roku po Chryptusie q. August skczat go nauwygma-
 nie' do miasta Sombie nael merzom czarzem. Powod
 tego wygnania nieest wiadomy. Taj tajemnicy Qwi
Dysiu niecmielit sie' oelkrze' nauwygma' ^{siwer} ~~siwer~~ ^{ia} ~~cego~~
 ciatom ~~neuet~~ — Uczoni oelktrich wiekow nadarem-
 nie' skczali sie' oelwinga' zastone uerywaigq to wydo-
 renie — L pomizelny reynph clamyptow, ten zdawat
 sie' bydz podobnym do prawdy, ze Quidysiu re
drzet i akowq romotny postepk popetniony oel
Julii wnuorki Cepasa; bo nauuczras przypiedto wy
cyndanie Julii na wyppq Trimerus, epdzie umar
tae z ngelry. Tirebaschi peypierat ten clamypt
 z wielka erudycq w historji Liberitany Wes
nieq [3].

(1) Annal. 1. 5.

(2) Patz Drest. IV. 10. Amor. 1, 5, 11, 14, 17; Sidonius

(3) Vol. 1. pan 165. wydanie Florentyckie 1805

Lecz Autor ostatniego zycia Cwicyliusza
 Jp Villenave ^{na we} obalil ten domysł, i twierdzi
 z wielkim pociobienstwem do prawdy, ze Cwicyl-
 iusz odkrył tajemnicę tyrozca, Agrippa sy-
 na Julia, wnuczki Augusta. Wypowiedzenie slowo
 z ust Cwicyliusza, ^{na kopy} ~~na kopy~~ ^{które} wystadawce niedosy-
 eleowali uwagi, sprzyja domniemaniu Jp Villenave.
 W jednej cześci pisanej na wy-
 egnaniu, ^{oskarza} się ze był przychylny śmierci
Maxyma przyjacela swajego. Stosując ten wiersz
 do Sto Tacyta widzimy, ze Maxymus Fa-
bius wieziony o tajemnicy Augusta, która miała
 być ukryta przed Libria, a powyodaniem tej
 tajemnicy, śmierci sobie zadł, uniesając opo-
 wu Cesara (2) zdaje się ze jest jakowys zwiziek
 między sioną, której Cwicyliusz był świadkiem,
 i ^{prócz} Maxyma odbył z Augustem na w-
 dzenie młodego Agrippa zostającego na wygnaniu
 na wyppie Planazji którego stary Cesare upro-
 sia jakowes użucia ojcowiska. Lucylius Ow-
idjusz z Terrencjuszem, mężem cewki Ju-
lii, i z Karusem naukowcem dzieu tego mo-
 narchy, zdają się odowodzić ze był serce
 przywiązany do dzieu Augusta. Osmieł-
 się może doctł porwać te użucia w wyra-

1.) & Spento ~~18~~ 6. IV. 6

2.) Tacyt Ann. 1. 5.

w wyrazach niepoctobczych się Liwii, i nie-
trudno było tej monarchini mściwej wymów-
nami swoim obawionym wiekiem i wyzna-
nie Poety i przekrycie Julii i Agryppy wy-
wanego do rządu przez Brze uroczenie (3)

Owidyjusz opuścił Rzym około końca Listopa-
da r. Rzymu 762. Zostawił mu Cezar wygnanie
miejtku, chociaż zarejestrowy karat wygnanie' dzie-
ta jego z publicznych księgozbiorków, i uwię-
nił ich wrytanie — Owidyjusz zmarł z ma-
tą odurzą, to nierozumie które namiego się gne-
ta nierozumie' wstania. 7 lat przepisywy
piew niekimi Tracy, umarł ze smutku i chorob
w latach blisko 60^{tych} r. Rzymu 770. W tym
pauze roku i d. umarł Liwiusz w spad-
wie redymnem miesiącem styczeń — Starz

Przemiany w 15^{tych} wiekach są wybornym dziełem
Owidyjusza, i naznacza mu miejsce między pier-
wszymi rymotwórcami Starożytności — Potażyst
caży 246^{tych} bajek mitologicznych, które zaczynają się
od zemsta, a kończą na Smierci Cezara — Ten dłu-
gi poemat bajek zostaje w poez w ryku chro-
nologicznym, ile' bydz' może, i zdej się byczle i celny
nieprzerwany powieści — Pawiazanie rymotwórcy
wydarzeń, stanowi celny chwyt tego dzieła. Owi-
dysz to odkrywa podobieństwo między dwoma
cażkami, i obawie składowe, to byz lub wto =

3) Ovid's Schicksale ~~waren~~ während seiner Verbannung.
Nach dessen eigenen Aussagen geschildert v. A. F. Gerber
Riga

Owidyjusz czerpał z dzieł Greckich Kallistena, Antyfona, Nikandra, Partheniusza i Dydemarxa. Antoninus Liberalis (a) Grammatyk późniejszy stopnielnie laty od Owidyjusza, czerpał wgiątki z tych dzieł niektórych, a osobliwie z poematu Nikandra. Bażki wyjątkowane z ostatniego wsczytkie jmeuwi znalazłia się w przemianach Owidyjusza, niektóre z przemiana — Swierdzy się przemiany Owidy Partheniusza, nauczyciela Wiryliusa i pryncypala Talla, podały myśl Owidyjuszowi do napisania dzieła. Lnat we wtore tego dzieła, kiedy w chlubnych wierszach przemawia mu niemiortelności

Jamq cegi ^{opus} quod non Jovis ira nec ignes
Nec poterit ferrum, nec edax abolere vetustas

(o Wojcach z nowego miasta — Rodan nasz Flammar Erasmus Roterelama powieziat o przemianach Owidyjusza w drugiej polowie 16^{go} wieku, to przywoziat zastrasował moimy:

„Czytamy — u Owidyjusza, iako się ludzie przemienicua elziwne w wilki, niedzwiedzie, koźmie, kwiatki i t. d. ^{To repli?} ~~Wielki~~ czytając, przypomina wiedziesz rozumieć, nie ci pomoeno niebę dzie. Ale epty obawajz co to zakrył Owidyjusz pomore niemato. Obaw stany ludnie, wyryz i z nas wiele, cośmy zabawzpli ludzko

p) Histoire abre. de la litte. gr. vol. 1. pag. 191.

wrodzonej, i celstą piórną przyprowadzonej goelności,
 mychłości i sprawiedliwości, tenkiesimy piórnym, i cmo
 kania, ten ekstrakti iak nie dziwiednie, obrzawo
 by wilecy, iz ten wielka celmiemość wnas,
 iz nie mamy niektorzy nie w sobie przystoy
 nego cztowiekowi, iedno twarz a wymawę,
 ale zwyczajnie podobności by ota nierozumne.
 ma [a] ~~Rycerstwo Chrześcianańskie 1558.~~

O Humauzeniach przepięciu Owidy-
iusza przez Jakoba Lebrauskiego
 i Waleriana Otwinowskiego,

Ładney wiadomości o życiu Jakoba Lebrauskiego
 znikąd zasiać nie można. Dzieło tylko tego
 nas dożyło pod tym napisem: Przeobrażenia O-
widjiusza książką piętnastie w Krakowie w dru-
 karni Franciszka Cezarego 1632 in 4°. Stronice
 401. Subo Humauzenie to niezmiernie iest zale-
 cane w Dzienniku Wileńskim od Chramin-
skiego, iednakowoż z porównania iego z oryginałem
 ten niemyślny wyciągniono wniosek że mu zływa na
 mocy i przyjemności.

O Walerjanie Otwinowskim Herbu Trąbky to

~~(a) Hite abt de la... let gr. vol 1 p. 191~~

[a] ~~Rycerstwo~~ Chrześcianańskie 1558.

to tylko wiemy, że był podczasym Sameloniirskim,
że kilkakrotnie urząd deputata w Trybunale Sprawawst,
i był Sędzią kapturowym 1632 r.

W sześć lat po stumazzeniu vel Lebrawskiego przemian
Cwidyljusza Walerjan Otwinowski drugie swoje stu-
mazenie wydat na wiatrak w Krakowie w drukar-
ni Andrzeja Piotrkaweryxa 1638 in 4° Stronice
659. i W teledystawowoi przypisał — Stachetna
połudke do zająca się to praca, wyprzet to przedmowie
do czytelnika, „Do ozdoby Etyczny naszym należy, aby
iako najwyżcey przybywato iey takich pism, iakimi
się potromne chlubić, kraie i w swoim wiek wiero-
wi podawoa te iazyku.

Ważne są słowa „^{otwinowski} naet tom dziełem Otwinowskie,
go — Przemiany Cwidyljusza są skudem i skarb-
nicą, wrypskich powieści uciecznych, ktorymi Grecy
i tacynscy Poeci piśmą swe podsycać zwykli, i
niemi jako kosztowne złotem, drogiemi i świetne-
mi kamieniami i perłami roboty swe haftują
i natykają — Je mówię powieści duszą są, stro-
tchnieniem i zdrowiem, stroiem i ozdoba, wryps-
kreh najcelniejszych poetyckich kunsztów. Póclzmy
do Trenów Plasmora Hexioda Pindara, Euripi-
desa, Sofokla niemaw kartę ^{czy} awronów iest który perioel
ktorysły wjeziny nieukładają się powieści. Przeto ta
książka iest pochwelnia, która wiadomości zakryta i cienia

na światło wywoadzi. Myślilby się ten bardzo, kto
 rzyby te przemiany, w tych księgach wyprawione
 kleszczami płoćmi leydz rozumiat, i w nich nie
 do prawdy swobodnego niernajelowat. Jed ich cie-
 niem zakrywaia się potrzebne zdrowe nauki i prze-
 strogi, próbki do enoty do poprawy samego
 siebie w przemysłnem i w przeciwnem szeregach; wie-
 le znówu znanych przykładów najejrodę, przeszo-
 nej enoty albo też zasturona, kurnie zutlumio-
 nej ~~ludzkosci~~ złości ~~w~~ dzieło w edytlaniu ~~Stu-~~
 meura drukowane miesiąc bęgely ekspediacje i wior-
 szyi rymy i psucia niekiedy znawenie myśli; stał
Otwórcowski redakt abey czystelnik wprawed poprawel
 bęgely drukarnie, narzenciu dzieła wytrnione nim
 przedsiwierznie ciężste egzycanie. Liczne objaśnienia
 w tym dziele czynia go pierwiocym u Polakow
 w tym względie. Dedyć czysty iest użyc w tym prze-
 ktadzie, dosyć wiernie myśli wyelane, ale niemow-
 tej przyjemności rytma zaclanej ostarowacej ceho
 ktorej podclano w zaclnem tłumaczeniu dci
 wner z nacled ~~u~~ niemowina.

O Poezyi dydaktycznej czyli prawdłtorwej,
Tytus Lukrecyusz Karus.

Tytus Lukrecyusz Karus pierawzy ułtawil się Po-
 ezycia dydaktyczna, czyli prawdłtorwa. Urodzil się roku
 rymu 659. n. e. 92. lat przed Chrytusem a w jedo

a w renesansie tekst po Cyzeronie. ^{Nie} ~~Nie~~ prawie ^{o. 1690} ~~nie~~ zyciu nielicznym. Można również że uczył się Filozofii Epikurejskiej pod Lenona. Według przedania, celował sobie życie bądź dla wygórowanej potrzeby obywateli w Rzymskich, bądź z obłąkaniem zmyślowo z powodu etu Trucizny zadanej sobie od żony lub mitotniny

Temat w zreszcie Niegdach de rerum natura, o przyrodoznictwie rzeczy Memmiruzowi przypisał. Celem tego jest, słowem przyjacielowi swociemu, wyjawić filozofii epikurejskiej nad innymi ukladami.

Lacyna od użycia Wenerzy matki wężów i mitosi

W pierwszej Niegdzie mówi o zabobonach i ciemności

W drugiej wyklada świat z punktu widzenia

W trzeciej wielki Epikura, i rozprawia o celach i ciele

W czwartej ma rzecz o zmyślach i czuciach

W piątej policza Epikura w peccet Bozów

W szestej stwierdza z jasności, bliskości, opromoty, pięknosci, trzęsienia ziemi, przyczyn zarazy, i natem elict to koniec

Pamiętam Stwierdzi wiele wierszów przywodzi, Lukrecyusza, które nie znajdują się w Poemacie jego dostępnym do nas, stał P. Eichst^{ad}ed, ostatni jego wyjątek dawca, czym domyśl, że stwierdzi miata elict wygotania poematu Lukrecyusza, bądź same

Autor poprawił pierwsze wydanie, ba, aż kto inny
 pisze Smiera. Poetę tego więc domniemania,
 pierwsze przyprowadzone, nieznały długo się w niniejszym
 dziele są, wzięte z pierwszego wydania. Proszę tego niektó-
 re miejsca mieć kształtność wieku Augusta a dru-
 gie pełne chropowatości.

Motto dzieł tak sprzecznie oszczepionych zostało, iek Poemat
Lukrecjusza. Cyzeran. więcej w nim znajduje się sztuk;
 niż ^{głównie} ~~głównie~~ (1). Wielu późniejszych krytyków
 a między innymi najstarszych w wieku XVIII.
Le Ping zalecałby dar Poety Lukrecjuszować przy-
 znać. Układ jego sądził być suchym, prozaicznym,
 bez interesu i wyobraźni. Drudzy wręcz przeciwnie
 rozumieją: Owidyusz mówi o tem dziele z respektem i
 przepowiada, ^{myślami i sercem} Wintyljan, mieni go być kształtnym;
 bez trudnym do zrozumienia z rzeczy niezrymu. Ste-
cyusz zalecał się nad poetycznym natchnieniem
Lukrecjusza (3) Lambin mienił go najwyższym
 najkształtniejszym, najmiłszym ze wszystkich Poetów
Latwskich.

Wymań iednak należy że Poety zle się wyłącza w Fi-
 zyce i rozumowaniach metafizycznych, stał Luk-
recyusz jest tylko Poeta w złozeniach. Opis
Zarazy i rozkoży są to miejsca najlepszy wydane.

- 1) Episto ad Quintum fratrem II, 10
- 2) Amor. l. 15. v. 29
- 3) Docti furor arduus Lucreti

Nikt lepiej nieocmalował tego, co jest najokropniej
szym i najmilszym w stanie przyrodzenia. Wzo-
ry Lukrecyusza, na przykład Empedokles, teix
Lusty ubogie i prozaične iz Akryptoteles wachit
sie, czy ma polowyc' ostatniego piewca wozelrei
piewtow, czy Filozofow —

Rozbior Xiazg ziemnienskich Wirgiliusza

Nihil est agricultura melius, nihil dulcius, nihil uberius

Nauka rolnicza jest najpiękniejszą z nauk karmiącą ludzi; bo
z ^{nim} powstała i nieuchronnie prozaična

Ja natura jest nieupiększona, tej rei życie dary,
Oel pierwiostrzedu siewit winne odleciwat opiaru.

Nim gwiazdcaze zorne krusyt, nim wspanie stawit
Janachy bicepty architekt, nim pro morem ptawit

Lejclare miuterne' neury, nim Peeta baiat

~~Maurea gadat, dux kmiocek ptugiem skiby kopia [ja]
Hejne brachylogony piewstwa, episu zgia wiewskiego waga [krtul] krusat (1)
zł, i z ktoremuw, ten niegodnie ulagmus is, epuwi uduno~~

Wiemy, jak rolnictwo kwitnieto u Rzymian. Orybimy
w dziejach z upodobaniem imienia Konsulow i Dykta-
torow, ktorzy oel ptuga zli na obrone Ojczyzny, a po
otrzymaniem zwyciestwie powracali z Kapitolium

(1) Epist ad Lurium fratrem II 11

(2) Liber X

(3) Liber Amor 1, 15, v 23

(4) Doct. furar ardens Lucreti

[a] Piesn do gminu P. Thomas Stumaxona od Narupluciu

do ziem swich, które' iak mowi Pliniusz ciężyły się
z uprawy białych ^{złoty} i ciężkich. Faudebit tellus
romere et triumphali evatone —

Wergiliusz do lat 20 sam uprawiał swą ziemię
w blizkości Mantuy. Niepewna pierwsza rca ekei-
zat się w Rzymie, i taskowe wrogęcy zjednat Au-
gusta. Węgny domowe uyludniły powiększay ergia
i Rzym i wioski. Większa ergia opruntio podnielono
pamięty zotruiery, którzy pustoszą ię cłtygo nieznali
uprawy. Nellerato wnieć pierwszą mitorę, i zolono
do rolnictwa. Mecenas w pommożeniu stawy Au-
gusta wieleżę ^{swych} ~~swych~~ utema, zobowiązał Wergiliusza do
napisania Sięgi ziemieuskich. Wszelkie wielno zaniac,
w którym go powal i cele Mecenas; a szeregłnię pro-
stregac się to dca w tklirych uzaleniach nad upadkiem
rolnictwa przy końcu pierwszej Sięgi, a bardriej ierac
w pięknej pochwale zycia wiejskiego na końcu
II Sięgi.

^{Wergiliusza}
Sięgi ziemieusztwa są, przyjemne i przyteczne, są
~~przyjemne i przyteczne~~ prace i zabawy wiejskie,
rozmaitość pól i obrywaiających ^{złoty} obfi-
tość zboża i winobran, traw i paszoty, to wrytko
mimo zepsucia obrywaiających ^{złoty} i wynio-
stosi ma wielki roptyw ^{na guszy czystelnikow} ~~do złymania~~. Takie
obrywy stawia nam Wergili, równie płodny i
nieużyteczny, iak samo Imygradenie. Nallto mo-
żesz to bardriej eraty cłure, Łuymowai, iak te obra

(1) Pieni' do Imiru sp. Thomew Stumawo nu od ²⁴
Maruicowia

O rolnictwie runie bawem ten mowi przykoniu
 i Liggi:

Item multae scelerum fauces: non ullus aratro ^{de hysca Liggi pias}

W etragicy Liggre ma mraz apiel, cynowanu obraco;
 z nagoluiexy w nocy padoleno wicay srtuki i smiatowu, ni
 w smyeh Liggru. Przymidac obracowom namie tnosu ludr-
 kie, zapamnieni niewiadamox, iagetre, z dunnienia. I ca
 ta macy i wdriskami apozat, zycie wacynie przykoniu tujey
 Hęgne zchwycony pshnosus zęge optwa wypręit, iż to tycy
 D Fortunator nimicum w w. 488. A 2. do w. rest
 gĩa feat.

Szorstliwie gedyly z naci dobro nwe rolnicy!

Dla nich tan ocl woiemny wrrawoy oclclatony

Stacyne przynosi taltwe clo porycwa plony

Subo tam przez wgniostr pataca podluwoie

Micciana, sig pro ramnych witeuzce reie

(Koi na sklepieniach marmur niedziwi bogaty

Mi korynckie nauynia, ni stociste szaty;

Mi sig wetna Syryjska poroka, runueni,

Am oliwa brzi zaprawa kamni.

Lez zato stolcki poray niezawolne zycie,

Rozne tam zebrow bagactw rozlewa obficie,

Item na letonicach szronieki luby oras przyyowa,

Item i chto etne iaskinie i krynica rywa;

Item ciemista etalona wosoty ryk steda;

I miękki sen pod obracowem napawieni spuda,

Item sig goci temu w keniach potowne zwirowa;

Item skromna i pod pucz, nitowdriz miugista!

Item exsi "Pragie, exsi" Oycow ze swiata

Niewinnosi tam wlatnui zemiie pscata lata

nie chce, ten nie godzien
 aby mu iq spowiadano.

Księga Trojańska jest najbardziej wypracowana. Przewy-
bornie opisany jest koni, gonitwy wozowe, zima scytyjska,
ska, i zarusze.

Opis konia.

od w. 75. continuo eto 88. tyk wyradzio sonat unguła cormu

Gonitwy wozowe.

od w. 103. Nonne videt eto w. 112 Victoria curae

Miowidzisz iak wypadli ze szrenex na pole?

Jeno się wozu niewerthim obracaia, kole,
Nadzieta wznowi serca, strach ié biie, sie elza
Tęgłtych ruzow beprym rumakam niwrozé, chae.
Schyleni taje puszraia, na goracey osi
Lezi woz; iuz się zniza iuz ié gure, puchnosi.
Ldaie się po powietru lekkim biedz puskoniem
Niema sperrynna procha chryci obtoniem.

Barki następnicy wily dech spierniety
Jaka zycza zwycięstwa taka miłosc chwasty

Laraza.

od w. 478. Hic quondam ex clokonca księgi III^{ta} Stancuzena Dmuchow.

zwenta księga ptoelna jest w przenosnie; ale nniicy smia-
te wyobrazenia iak w strugicy; bo zębelnicy iest nadlodka
namistności porzeczom iak drzewom. Virgiliusz dziwnie
kuchat Synow Arzyniusza Pollicona: Kajja Arzyni-
szu i Korneliusza Isilla Stauonego mawie. Ten najman
w wielkim szauunku y Augusta restaurat, a puchtem
cukierdony ^{o spidek} ~~czepozek~~ zycie utraucit. Vel smolka ta księgi
wé clokonca miesicly się iego pochwały. Trozkazu Au-
gusta zmienit tę pochwałę, nabayne, Arystera

Atle nié

Ale nie piękniey nieopisat iak porzoty — Ustachetnia
 wszętkie prave tych matych zwierząt porównywaia, a i
 do najcelniejszych dratein' ostowiana — Miękkosci
 maenicy potyżek Encausa iak z ^{Turnem} ~~Turnem~~ iak w
 tawieci dwoch reiwio, Jęzeli w Encausie prave Trojan
 porównywa do porzot i mrowek, tu reund za-
 trudnienia porzot z Cyklopami. Virgiliusz natem
 dziele wpuerat nadziwi, nieśmiertelności i nieomylił się
 na ~~niey~~ — Propertiusz ~~tem~~ ^{te} przyznaie ^{mu} zalety —

In canis Aserci veteris procepta Pactae

Quos ^{seges} ~~seges~~ in campo, quo vivet ura iugo —

Telle facis carmen cloeta testudine, quale

Cynthius impositas temperet articulis.

Stegia 36. Lij 11.

O Stumaczeniach ziaq ziemianskich.

Przekład Xciąg ziemianskich przez Waleriana Otwinow-
skiego wyszedł na wiedeń 1844 r. in 4°, później wydrukowa-
 ny obok stumaczenia Encicly przez Andrzeja Kocha-
nowskiego. Szanując to prave niemożna ię polozyc
 w rzedzie elementarnych stumaczenii.

Sępnacy Scinski zanarych czasow pratoryst 1^oo zisq,
 ziemianskosc i oryżka, drugiey ktore zamyka obieto ięgo
 spe sunierei wyclane 1808 in 8°

Jacka Prądybskiego Stumaczenie wyszto w Krakowie

1813.

Wojciech Niemojowski pięknie pratoryst ustap o Orfe-
 iu i Turydycie znajduiaicy się w pamiętniku Dmu-
chowskiego —

Mimo tych wielorakich Atumazen' ezerecie narod
 dostadniczego Atumazenia tych niezg ziemianow
 pro Tenie Krowynskim zmiomym iuz z daru sworu.

O ~~Żłacie Rymotoworicy Horacego.~~
 O Strygras Horacego.

Lycie Horacego.

^{Cyrus} Horacius Flaccus ^{najwiskszyc} iden z ^{najwiskszyc} Rymotoworow La
 cinskich, urodzil się w Wenusyium miasteczku Apulia na
 pograniczu Lukanii 8. Inulnia, 68 r. Rzymu na 65 lat przed
 Chrystusem ^{Cyrus} ~~był jego wyzoleniec albo syn wyzolenca~~ ^{Janul Horacijus}
~~miat zwieczności nad wiazaniem publicznym~~ ^{był wlasnie tem miastki}
~~utworzył tym wierzem w skolicy Wenusyium.~~ ^{W latach 9. czyli 10}

~~Mentini, que plagesum mihi parvo~~
 udat syna na wychowanie do Rzymu. W jednym z swych listow uwiad-
 nit ^{Orbitium skolare} ~~Orbitium skolare~~ ^{Napixyielę swęgo} ~~Orbitium skolare~~
^{Nemini} ~~Orbitium skolare~~ ^{quia plagesum mihi parvo.}

W latach 18. udat się na filozofia ^{Orbitium skolare} ~~Orbitium skolare~~ ^{Nemini} ~~Orbitium skolare~~ ^{quia plagesum mihi parvo.}
 Britusa, który ^{Orbitium skolare} ~~Orbitium skolare~~ ^{Nemini} ~~Orbitium skolare~~ ^{quia plagesum mihi parvo.}
 Tribunem. Walezył w potyczkach pod ^{Orbitium skolare} ~~Orbitium skolare~~ ^{Nemini} ~~Orbitium skolare~~ ^{quia plagesum mihi parvo.}
 na procioma cębe brata, pomógł punktem (a) i uszelt. Gdy po
 urouł do Italii, iuz Ogice niezyl, a maiztek jego zabrala na
 skarb stona zwyciezca. Przywionony protreba iuz semmuryria
 pirał wierze zczyl: paupertus impulit cudeca, ut versus scribe-
 rem — Wirgeliusz polecił go wziędom Waryjuszca i Atocenasa.
 Orbatium przywiozłat się do niego, dał mu doni wiazki
 migolcy qorami Lukretylem i Alotysa, w kraju Sabi-
 now, i zednal mu przychilności Augusta, ntomy chcial
 qonwiec' przysebie sekretarzem; ale Horacu smotowist
 sporucynox' nael nieberpiczne uwędy. Był towu-
 mypan Mowenasa i wladatlat się tylko od niego
 na czas nieiani do kraju Sabeniow lub Tyberu

(a) ~~Orbitium skolare~~ ^{Orbitium skolare} ~~Orbitium skolare~~ ^{Nemini} ~~Orbitium skolare~~ ^{quia plagesum mihi parvo.}
 Wzmianka o tem w 7. edycie 11. Xygi

Sztuka rymotworska.

Trójkacie są rozumienia o celu, który sobie Horacy w sztuce rymotworskiej zamierzył.

Naprawdę starożytni Grammaticy i pierwsi wydawcy twierdzą że Horacy uchwycił na celu, ułożenia zupełnej sztuki rymotworskiej, ale tylko prawidel niektórych. Akron i Scypheryan wykładają, że, dzieląc ten Poemat na części, i wyprawiali, że tym podziałem zbliżają na związek. Lambin, Skaliger Nojusz tegoż byli przeciwni. Daniel Heinsius, i Prezydent Bopha to mieli przekonanie, że Horacy chciał ułożyć zbior sztuki rymotworskiej, ale błędny przypuszczenie zamącający dzieło. Dacier niejednokrotnie go był okonarzoniem. Hardouin nie miał za dzieło Horacego —

Powtorę trudny wykładawca sądził przeciwnie, że ten Poemat jest zupełną Teorią sztuki rymotworskiej, i że wszystkie części jego doskonale wiąza się z sobą. Między innymi obrońcami tego umiarkowania, jest uczoney Regelsberger Profesor w Wiedniu, Hummer niemiecki tegoż dzieła 1797.

Sotricio imi narownie rozumie, iż to dzieło niemieckie ma rozkładu planu omyślenia, esencjonalne do całkowitego niezgodnego celu. Becker pierwszy uchwycił element że sztuka rymotworska jest satyrą Teetri Rzymskiego. Richard Hurd lepiej to myśli wytwarzać. A Senaelon Jezuita twierdzi że Horacy obronony na uczylnych Poetów ówczesnych napisal to dzieło —

Wielmi ^{af} Speden z niepławni przech Prurcio wieku XVIII pienory podobno odkrył stominek między zamiarem Horacego i intocym Pizonem, ktoremu przypisane jest dzieło. Wollug nieco jest to list prosty, obchodzący o ob Piergi Signa przestug woli legia. Niebrzmienie w niem rad spienory wydo o nie iego wykładawcy po 1782

wonim Autor scisle porzeglku, lecz nagle z jednego przedmiotu wdrucy przebiega, i daje porzecz truchlonoſci Poety i niecierpienistwa na które ſię narzeka premimio ſwoicy zdolnoſci.

P. Ast
 Nowy elonuyt ucruput ~~Platon~~ Profepar w Lemstut ze iako Platon w rozmowie Fedra wysrychra (Retorow), tak Horacy w sztuce ſwoicy rymotworſkiej wyſmiewa ^{Basch} ztych Pectow owczonych (b). Naxenica N. de Bach w ſwoich oluſnieniach ~~Antologia~~ ^{Antologia} Ireckicy (c) przypuszczera elonuyt, ze ten Voemet przypisany byt tylko Pironowi pod imieniem przybranem.

Horacy ukerotnoſci przebiega w tem dziele rozmaiſte wier. ſrod wdrucio - Najeltuzicy zeltroganucioſia nad rymotwem koheret Grmim tragedya i komedya. Niemow wniem elobolnych robcarow obiazadacych uwage, - Wſzytkie ieyo przestrogi ſa proſte i rozolne z przyrodzeniem. Do poki uauu ſię decora, uelriciſz smak rymotworſtwa, elotad prawiella Horacego beda mielcy ſwa cenz i uer-ton

O Stumazeniach.

Onufry Krzyſtynowi Stumazeyt Sztuka rymotworſka Horacego - Wypita nauwielak poel tyſu najniſem. O Sztuka rymotworſkiy diagra elo Pironow drieto pogrobowu w Wermawie w elnawum Mitylenoſkiy.

Jacek Przybylſki uylat Stumazeni tey drieta w Krakcowi 1803 in 8°

|| (b) Patz Astius de Platonis Phedr. Gene 1801 in 8° pag 33

(c) Pag. 137.

Niektóre tłumaczenia prawideł Staracego przez
Ignacego Potoczkiego zamyka pamiętnik Dmochow-
skiego —

O sztuce rymotworskiej Dmochowskiemu Anstote-
les i Horacyj mało zostawili rzeczy do nauwych do pro-
wiedzenia Wielkie i Boalowi. Francizek Dmochow-
ski w pisaniu sztuce rymotworskiej uwiąz sobie reuwer-
Staracego i Boalca. Krewicki uwielbiał tę pracę. Dmo-
chowski w zwykłej sobie postaci wyznawiał ją nie
dość kabez nosa" iako owocem lat młodych i nad wydo kon-
leniem pracowat. Czynniki skosunki do cyprijskich pi-
sawców ale nie był w nich tak ścisłym krytykiem dzieł
Polonich iak poroncy w pamiętniku swoim bo uwyp-
kich niemal rymotworców Polonich uwielbiał bez braku.
Nigdy nie słysząc Orwotoryjsko teknie otem dziele Dmo-
chowskiego olew zelanie „Stojit on zrazem dzieła cwoych
„Arzech wierzejustwa prawodawców, Anstotelisa
„Horacego i Boalca (Boalca) w tożne jego przydat-
„ni zuznawiają w ogóle wartość tego utworu, a gody
„prawdota spacia tazerz uwierzu gładkim wzory z nauką,
„Darawai mu moźna pochwały słyteczne ktoremi
„szelnie lioza wyproni wszystkie Luctie Polonich
„bez wyjątku, utocięz utudreniu i ra gonyzniu Kra-
„ja- mi losu: wszak tak i mabni dzieł swych poci-
„zwinyty. Nadre, uwypkiem w sig Pierzi Panwig-
„caia, częste wartowanie tego dzieła, nie ra uwypkiem toli-
„nawet użenie się go na pamięć: maigę ié boużiem

przytępnem, usmiechając karnie i ostrożnie, by się
 przesłało, i usmiechając się celbył poetycznego współwzrostu
 którym ten człowiek (chociaż niewerwenny) ałt. Mura
 ni' Elpollena) przekracza naszym rożni' ewentualnie.

Dzielo dni rożnych Owidjuszca (Libri fastorum)

Staj Dzielo dni rożnych Owidjuszca w ciągach reszcie (Li-
 bri fastorum) liżycie' można w rękodziełach Saenatois ko-
 storżnych albo mitologicznych. Wykładała w ⁱⁿ ~~in~~
 chbonolecypnie to wryptko, co Krymski kalendarium
 aleym alwet znanomietnego w reszcie pierworznych mie-
 sicznych roku. Miał wprowadzić w swie' dzielo roż-
 nicy; ale wygnanie wlebronito mu wykonać ten za-
 miar. Wskazywało w miesiącu Januar, 6 pierworznych
 piersni które nas doszły, przyjmiał, rozstronył i pisma-
 wit, i tak się to wiecie' ostate z wielu micye' obelanych,
 iek up' zwięzła twa Germanika nael Katana; Che-
ruskani (a) w 16 lat po Chrystusie. Tenau Mo-
nare dzielo swoje przypisał. Przedmiec Owidjuszca
iwra niebył do Poerji stowony, ale choć on nie-
 wżycy pisał racy' mytem' opowiadającym, wiv'
 poetycznym, iednie' usłowat' powiesć' swoje' obra-
 zenni' ożywić'. Zaniewar Kalendarium Rzymu
 w rękodziełach z Bożyc, zwyczaj, historji
znanomietnych, znakomitych mezjow, obrotach
iat nieleńskich, proemat Humana, to wryptko
 uwarau' naley za wiele potmelony do prozaimi
Rzymu stoworytnosi. Towar inay uie
 w nim mnstwo obrazami bez ktorych, wiele
Katow ludy Stajji, Brunswiku, Che
ludy mnstwo nie nie.

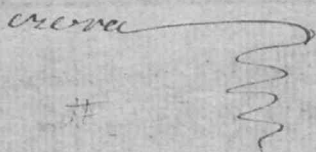
obchodzonych w Rzymie, olimiaki ~~maruina~~ nazwów
na Bosto, historia, kosmologia i postmateria Astrono
miczne względem chronologii tych kalendarzów.

L. ~~Linius~~ ^{Linius} Alimentus zięćcy powożcy dracjicy wojny
Kartaginijskiej, pisał tekowe dni roczne (fasti.) Leuius
i Mikrobisus cresto jego przywodzi. Aulus Sabinus
przyjaciel Cwidyljusza, ułożył o dniach Iuemat.
Cwidyljusz wzmiankuje o nim i ubolewa, że dla wra-
ney śmierci nie mógł go doznaczyć (a)

W dziele historycznym swajego brata Cwidyljusz
zdać się nastawionemu Annales maximi, aż gnać ce-
uz do czasu N. Murciusza, ceatem aż do siedmego
wieku Rzymu, i ceato i przywodzi. Ciel epoki ce-
sarskiej, cejusie imięna Augusta. Syberiusz
i swięta na ich cze obchodzone, i to nazywa ^{fasti ptebi} ~~fasti ptebi~~.

(ca) tyje ^{astronomii} ~~astronomii~~ i Meteorologii, Cwidyljusz
ceat wiodestates wiadomości matematycznych.
Rownie Kolumella ^{tal i Plinius} ~~tal i Plinius~~ muel przed ceatami
wadraj kalendarza wiejskiego, gdzie uschoel i ceatwe
pauwdrumy i porozny stania i quicuel ludy orna-
czone z precynostycznymi, i pauwdrumy porce wiejskich.
Ten kalendarz ludy ustadany proctacy kabl'e astro-
nomicznych (i ^{parapegmata} ~~parapegmata~~) Eudoxus, Me-
(a) Cwidyljusz Wento IV. 16. v. 13-16.

Eudoxa, Metona i innych Astronomów
 Greckich, które obserwowali Fenomena nieba
 poctyq horyzonta rozmaitych miest, to w Ale-
 nax to w Alexandryi, gdzie obserwowane były ery-
 nane. Do tych obserwacyj ukladajacy kalendarz
 przypali mientore oznaczono na horyzoncie Rzymskim.
 Cwiczyli sie mierzacyz, nate, nórnic, oznaczono te fen-
 mena to poctyq horyzonta Rzymskiego, to poctyq A-
 lexandryjskiego lub Atenskiego. I tak oznaczono ¹⁰ Gremol
 wca (Juschiel ~~anonymny~~ ^{akronymny} Delfina, a gdzie indziej (b)
 17. Exerwa: pierwszy prawdziwym jest olta Rzymu, a dru-
 gi olta Alexandryi. Ladać się iż niewiedziat roznicy zachod-
 dzacyj między wschodniemi zachodniemi peryodami i wie-

O Wierszu z gloskimi opisowym astro-
nomii orygiu u Polakow.

(a) VI, 471

(b) VI, 720.

Wiesnian Lbylitowski

Jebrzeia.

Jebrzei Lbylitowski miał cejca Staniwta
 wa, matre, Roxnowa. W rozmaitych rzeczach
 wykastatit zwoy umytl. Wzrostom był ukro-
 low Stefana Batorskiego i Lygmuntowi III i życie
 swoje nich cwoare przepędził. Lygmuntowi III
 to uwarzył do Szwecyi, i tą drogą, wiersam opisał (D)
 Przał w małżonstwo Jebrzeia (e) z ktorey miał dwóch sy-
 now Staniwta zechitego wkuwica miodowic i Jebrzeia.
 Dzieci Jebrzeia Lnajisow wiancek (aa) młodzi w sobie mied-
 za, prestole, i kactwosc naxpliwu. Przał iow erul i myslat, csta d
 niepowolna tłumaczył się rawnicy ixtasawicy. Swobody
 życia wiajskiego wyjedal w całej siękności bez zactnego przy-
 musu.

(a) Dzieci nie Jarre Lbylitawskie i Lagomycceh.

(e) L Brunswica Herbu Gryf.

(D) To dzieło wynto na wielon w Krakowie 1597 in 4to

(j) Herbu Rawnice z wowowadztwa Rawniego

aa) Drukowane w r. 1600 in 4to w Krakowie bez
 oznaczenia kowt

Petno uwaga rozrycznych i zmierznych stosunków. Miałem
 wstępów bitypragoczych; ale sama prawda piękności obrażała
 nauki. Stał z narokami niezbrzydzonego elewnymi nymotowar
 samy trzymać mięsa powiniam. To obraża przez zwaic maicelkon
 kusto wyprawy nieznacone Krasieniemu i Dmochow
 sniemu kiedy o nim wroczelci, piem deuwnych niezupro
 minauic. Porbion tej pracy Lysbitowarskiej wytrzymad moze
 parawonanie z tem wszepkiem co dawno rodacy esewo:
 buclach wicypnich pisali. To obraża przypisane Janusza
 wic Kiarzacji Ostrowskiemu. Wstep jego niewstajmy.

Siedzą c na wyjonim brzegu
 Kiedy wiera w lustrym brzegu
 To twarclym plynca kamienic
 Rozmiesztem wochtoelnym urnic,
 Trze rozkone tuie pozypni;
 Trzeichy wozelcy wryptki
 Wsi wesole

Niech kto chce miasta budzić
 Patocz elroge muruc
 Niech się projektocelci nastruc
 Albo ozelobne powuc
 Niech narby olroge z gromaduc
 I na stoto się przesadza
 Po morru w naukach ziępluc
 Lypni zkasel chce uspatruc
 Niech w okartel ubiera stuc
 Dla wtorych się zewioelt w eltuco

Ja usi, uerimie w twej pierey
 Prawa czi'e' będe, suwe rzeczy
 Chęce poleznie mi'e' stajęcinie
 I poleznie nabywanie

Nawte jme wiekze zę prawdziwym odęstosem eluzy enot-
 liruy.

Jaek zęno mato obcam w ztoto
 Wola uiebi wdzierznie enoto
 Nad wrypkę swarby nei swiece,

I poki' mi' przędz beczicę
 Zarni macego zęwota

Le nna, zęwre legdzi enota,

Bezactwa zbiory tawame

Wrypkę to rzęzy znikome.

Bę ortek mi'eit : swiat zęroni'

I ztoto ntorę wrypki

Famejews Irelejijski elcie,

Wrypkę to po nim zęwaci

Wylirca poteni wrypkę porętki

Jobie potawach zęronich

I po pęgawach wrypkęch

Chodra, woty uturone

W gęstę, trawę, rozpuszzone

Jolie stada owie beatyeh

Pa pastawinach akazetyeh

I ktoryeh niewiee cęste woty etny

I pastawinie iagniat pętky

Mębiety fęnie obfite

I porętki rozmaite,

Młyn szumiący rybne stawy
 I z gajów częste potrawy
 Tobie miód przeczoty zbierania
 Tobie lasy obradzenia

Dalej kresli miłe zabawy i porzutki letne i ciekawe.
 Potem wypkawa zabawa z cyrcymia xia, q w zimnej ^{ow} pro-
 rze; Mitologicznej i dzieje Polnie aż do Stefana Bato-
 recyja przelbiega. Ten utwór jest za długi. Liczono
 Amozaj wazę całego dzieła zajmując. Ciepła prace i porzutki
 wierszonymi ten konary

Mielbam o miasta budowane

Ani o twierdze wcirowane

Ani o włościach szerokie

Ani o ziemni wspaniale

O konie i strojne cugi

Nec co zbyt wiele chęci dacie,

O tem tylko me słowem

Bym użycie wychowanie

Miał do smierci.

Konary dziecko nauki nie do przyciągnięcia

Nimfo Słowiańska wstąpiła

Nadawajtko wroczliwa

Nieqander maia usia, uloga

Nauwieda twoja, słozna, noqa

I dom z drzewa budowany

I moay chłodnik przepłakany
 poki mi światła

Lapuzara widzia me lata

Bezde, przyciążeni Tobie

I w ostatnim twarde m. grobie

Już emy noene oparte wstacia,
 Kencie się bystre wznieszenia
 Stenerne, w głębiei mome
 Już wieczerne widzieć zome
 A ja czerne spiewam solie
 Już wieczerne Nimfo tobie.
 Lamenty i lutnia i arcy
 Jak i noc wczasy wazy toczy
 Już was zignam qtoznie strony
 Sen mnie wyjwa ulubiony

Flis Klonowicza

Klonowicz Sebastyan Sebastyan, z wsi Aternus
 urodził się w ^{Subimięstwach} ~~Subimięstwach~~ w województwie ka-
 leskim za Leopolda Augusta 1551 r. Pełnił obowiąz-
 ki Burmistrza w Sublinie. Sam wyraża, że frewunki
 były mu wielką przeszkodą, do dzieł nymotuprskich:

Ja, kiedy się nad prosty gmin kci niebu na chwile, do Feb-
 Wnet frewunek ^{zazdrościwy} ~~zazdrościwy~~ rakis wrocy przytożny
 Który mię, zec w gmin toczy.
 Trzeba boćciem animusom niezamieszczony
 Do wiewru wronygo (a)
 Wiersze następane aneziają, że był obcepin.

a) W VII zaku nagrobnym na miere Jona Kochanow-
 skiego

Buyna, w urodzaii Polke, wplewia Daley tem moire

Lesne bezpactwa nicnacowane ^{do Boga w dale}
 Hiejnym ~~et Boger~~ Polakem ~~in dale~~
 Po ^{zarny} ziemi Loni i ~~Sanecow~~ zentka
 Po amowie ~~Stalce~~ ^{pralno} igra solui weotrie
 Do ~~barci~~ ^{barci} niwa, ^{pralno} malaru te rac
 Letoligory siboie
 Tyb tez ~~dotaten~~ ^{dotaten} prauie elobrey woody
 Ruelra, izioner, stawy ~~ryce~~ broedy
 Ceteri Polakem ^{niekicrem} nieschodri
 Woryptkoscie rodri.

Postem meduce nobezspicrenstao ziquo i zbytek.

Merze niema elna, niema tez i zbytek
 Loure chie wieccy, malu mi swiat wrypben
 Niezna miary, wac co pilnosci ugoni
^{ctonwicy} Lbyten uromi
 Ale ~~edwinia~~ ^{edwinia} pramyt tak iot miwely
 Jz ten stawy swioct widzial mi sez hradly,
 Wiec przestynawrey nurl oceanowey
^{Nalaz} ~~swiat~~ swiat nowy.

Niech tam kopcia, ten swiat nieproze, ty p
 Niechay pertami teclui, ^{ekre} ~~ekre~~
 Nam niechay rodri ^{prawion} ~~prawion~~ niwa
 Speragne zniwa.

Sptawiajacy m z bore przypominu reide ^{Stez gela} ~~annon am~~
~~annon am~~ totam in naves imponere noli. ^{Plura relinque}
 domi; ^{committe} ~~committe~~ minora curis ~~af~~ ~~af~~ ~~af~~ ~~af~~
 (Deorum)

Niezawierzy sekcia woryptkicy maustroski
 Leez ~~u domi~~ ^{doma} ~~rosteu~~ ^{rosteu} ~~etia~~ ^{etia} ~~lepray~~ ^{lepray} ~~peironie~~

a) Hesiodus libro 2. operum et dierum

Wiznora, potowa, mnicepa, puska, nowo dca
 repatruy szkole

Redri uwazal gelze i poco plynac

Telegi szkola na tom i czasie mitrejce
 (abyt maoy w domu przyptajna spienozyl).
 Judaei sposoby plynienia statkiem i ~~flumina~~ ^{flumina} wyprawy
 wriete cel Niemcaci przypominac. Wznu emreue miasta
 wsi kepy estrolly ^{przeprawy} plynac tym z Warzawy do Seleniska
 i zcygotawe pienigete redri przedawac zboru. Czypu potem
 wstep o Latina niemieckicy i ta wyprawa. To dructo szel
 iest najwiecey szkodone ze wzrytkie wyprawy z cyfarymce za
 myna —

Werek Judasza.

Tety maigni temamstucem nizozegli utroqich, a
 lud biedny przywurony luyt aspraxei tatroctwem
 swaci potrzeby, Sebastian Wlonowicz akceat sie
 bydz przyjacalem sprawiedliwosci, kiety napisat dructo
 pod Tytulem Werek Judasza, to iest ete nabyue
 maigtnoni. To dructo netery ete rozdu moralnych
 ima ten zwieczny napis. Judas fur erat et
 locutos habens, ea mittebantur portabat. Celom
 icyo iest uelstrazyc maigtnych cel tuzpierto i kryjo
 dy, a ubogich z niewelic' aby enollrowi z ma
 ly rak swoich porzywienia sukali. To dructo nior
 mierni rednie elrukawet Sebastian Sternani.

(6) Januie.

Sternoceni w Rakowie in 4to bez oznaczenia roku i
Stronnic — Naczerwicz mianował go pišknen
i nader znaczeniū (c)

Dzielo satacła się ze czterech części. M. pierwszaj:
Nacprzed mci' rycerz o kucumnieu przywotowazeniū ew
drzej wteomosci. Wystawia Merkuriusza Boga
wielkich przedstapciū i chytrych omamien', i Stabe
wymōki na zlowyptwa poymeinych

Pawtore wymieniū re dzaci ztochryptwa

Potruci opisud swiępokractwo

Peczwarte mowu o pragnieniū dostoiensciū

Papiate o kupiectwa skarbū publicznego

Poroste o zajmawciū uduych bydaj

Porocelne O ludokupstwie

Pecenne O przyrynekach zlecj

Wtore część wyntacła ozukiensciū puel pteuorem
muboznistia

Trzecia Część wyntacła w wopmieniū szkody i zdra-
dy puel pokrytina, pzewa czypione

Czwarta część o listu skorce

Wtemowicz w tem dziele wyrazi', iż był w (zeskim)
Kromobowice, i przywodzi Czeskie wyprawy, iukote
Skrowizera, skarb, szatrenie, beczente — Wspomina
kencz o swoim emaydoweniū sę, w miasteczku
Perzynku, i mowiac o Ludokupstwie, wę qierskim
wyprzem Martakuz ued okupca oznewa'

(c) Tom 1. W \$18 Stunawaniū Tujto.

Dosyć skłaedanych wyrazów mieści się w tem
Dziele iakoto:

krzywomyślny dowcip.

wielowęzde scello

gromobajca Jauisz

wielomeki

skrzydłonogi.

Opis lichwicarza.

Więc też insza rzecz rolnik insza lichwicarz bezwiedzi
Lichwicarz dama siedzący, iakże' nrotko powieściu:
Nie nierobu, tylko nad nędzandarem siedzi,
Niedzi przydzie oras iakże, pewnie cię nawiedzi,
Fuka, do bradzięptwa siwe nawozu wymiata,
Chacii' często i w gromie i w mierzwi umiata
Dre iako wolk drapieżny i łaci i zimie,
Który się już handlować tym sposobem imie.
Dama siedzi niecorze, lichwa, lichwa, siwie
Jednak pewien elemowcy i gniwnej nawiedzi,
Niezgony, niezmarzenie, na polu niezmarkie,
Otworzyłszy kwiaty, siedzi soba' w oknie,
Upatruc' gdrze plaza re, k omei nie trede,
Uszarganin Lypawin w ptawakalni tierlece.
Czerwonoty, w gromaru i z gorbetyni nusem
Który iako papuga moia' kumym nusem.

O potrzebie wzajemnej pomocy.

Niernajdriez elzis smyrtcau kerkocjo nu swieca,
 Taki zię niegdys' zclanyt w Atenskim Pairieca,
 Prapredt chroiny ze stepnie doieclnego bradu
 Oleduaa wynzobreni ucl wielkiego estoeta.

Stepy niewiedziat yclie kercic: chroiny niemojst
 Choc' i powukey ziemi; a tem beandicy brodic' chadric',
 Azatem wesle w rade, i w naste jme' stowa
 Chroinyejs z niewiedomyu stane, ta umowa.

Bracia! robmy zepelluwa tym weclmitym torebni
 Ja tobie beclde swieca, ty mi krepit foreni.

Wozet ty mnie noy zclowych: ia nielijora tobie
 Cera zcluniat pochadni, ydylz mam zclrowe' obia.
 Woz' mie' na swie' reamiana, nies' mie' smoz te' wode

Jem wyplnie utetwiny zclawona smernocle.
 Wozc ia beclde, sterninieu a ty becldroje to drea,

Ty wozim ia woznica, wydzim smed prawodria.

Wozat chroinyejs aw ciemny naswale reamio
 na.

Jem dreaq, ukarywet smoz puone emaniona

A awstuchal i temu redt yclie razat smawo

(enir)

Tym spowobem smabyli niebezpuorne brocty reary,
 Przesili i wocy i letoka, i tauwki i iary

wozi wotora.

Ditaj
 pican

Lamiętnik Xiazat i krolów Polskich.

Wlonowicz pamiętnik Xiazat i krolów Polskich przypisał
 Feńcowi Firlejowi z dobruwicy psobzarbiemu koronnemu.
 Tak chlubnie mowi o Stemene Kromere

Rzym swego Siwiusza, Troja ma Hamera
 Greczyn Tuczdięsa, Polak ma Kromera.

w tym wyjątku
wyraz chwał lubo i so 49.

skrywanym na ukryciu;
może jednak razić udele

Sofiowka.

czytajacy

niektóre własne dla

Opisawszy Trembecki buynosi rodujnej ziemi na przedlani
Ukrainie, wystawia europejskie napady i spustoszenia tej ziemi ^{wyprawa}
Kupiedyn przepowiada na polowaniu Potockiemu ^{do pierzaw}
ki matronie z Sofie, radzi mu odwieczne Jary ^{razu nie}
skie promienie w rewersne ogrody, i oznacze je imieniem ^{moga być}
przyrodziny, i tak rozporządza budowlę. ^{rozumiene}

Tu się opie w amfiteatr wyśse Taura, góry, ^{at między nami}
Wznies' mieszkanie (2) dla naryj smygiaci i tni ^{robiu potrzeba}
Tam daley, przepnym rzedem koryntska kolumna ^{żyk gran}

Niechaj drwiga swiatynia kochanki Wertumnei,

Nie jest ona niewdzięczna, iey optycznym daren

Trze' się bę, ota, biesiennym gatazie ciężarem.

Tam gdzie bys miał rozrywke, ty i twoa dziatka;

L teiana, wspniatonia, porosciuway chatne

Przeż oddatbism uoli cydy postawie z pmoctu

Posaq Mineray, twego opiekunki roctu.

Wysona, wasza, swietnos' wimmicie Palladzie,

Leni was w boiu, ona zasila w radzie.

Na towach ten się uktaud mişelny namni exqui

A se cõra Satony iet tuou Mistrzyni

Trobisz iericro, w ktore Wilgi kregretet zlamy

Mozę, nose' naruwisse Twieriedta Dyany,

Okresla potem pişknosci ogrodu opoty Louietra

(+) Oranżerya.

Łofie wba tyle mieszkała okraso
głachim wierszem odharych z rego
kapicne wrygła wó molo kralece
xalel, ze powiedzi pniek bodei grunie

skromnosc
stora kury
pidawu
mien swyja
xuhoway
i ze wpo
chwa tad
nabyt
presudra

Łozyl wra
dud sefory
mowy
styg
niek
wra
Łozyl wra
dud sefory
mowy
styg
niek

wyrazne uoddeiny
Druhariski
uerna, samicko
Łozyl wra
dud sefory
mowy
styg
niek

skata wiazaca, Leukacie polobna, chloctnin zweeny Łozyl wra
clonem - kanaty podziemne strumienie widoki piq kne' cry
ni ustapy moralne, i na tych wierszach koncy opis a mul-
endo
ferro

Kto gaciów Susnularnich smasowal ochlocty
Kto uwienozat Tyburu spieclowca wedy,
Kto strasne Pausilipie przebiegwat przebiegwat
Jezuae i Łofiuowe radziwiaz siq more.

Je wienze do Łofii zedzia, siq byde narbust przesadzi
A paxi miqdry rodem ludzian narqst
Pot swiata cznie' ciq beclnie, drugie pot

Przemi 5. Poekyia liry liry

Kaius Wateryjusz Katullus

Kaius Wateryjusz Katullus ^{llus} pierworzy Poeky gólw
rowat etroge Rzymianom. Urodził się w Veronie
albo ruzey na Syrnionie polwypie
na na polu Veroneis r. Rzym
przed Chryptusem. Mentiusz iden z przyjaciel, do którego
wiele rytmów pisal, zawiort go do Rzymu: w tej
te zjednat sobi przyjacini znokometych
rana, Korneliusza Neposa, Mentiusza.
to w Rzymie to w domu uwyskide id blizosci Tyburu
i wroto bawit siq poltraxiami. Mentiusz z jego gotow
o jego rytm i niewiemny nauzet z Veronii do czasu i ego
w Veronii Mentiusz z jego gotow

We wrypkich swoich harpydram
Łozyl wra
dud sefory
mowy
styg
niek

Łozyl wra
dud sefory
mowy
styg
niek

Łozyl wra
dud sefory
mowy
styg
niek

Ironia, i duch satyryczny okarują. Pierwsza część
 poematu (w oryginale 11^a) wiodzie tego dowodzi. Pierw-
 szych kilkunastu wierszy jest prawdziwym ^{wystrzałem} ~~wystrzałem~~
 konyornym; ale potem wpada nagle w zarłość i wosę
 sobie wygadyna.

Ad Furium et Aurelium.

Furi et Aureli, comites Catuli
 Sive in extremos penetrabit Indos,
 Libus ut longe resonante Eoa tünditur unda
 Sive in Stirianos, Arabesq; molles,
 Seu Sarcas, sagittiferosq; Parthos,
 Sive qua septemgeminus colorat aequora Nilus;
 Sive trans altis gradietur Alpibus,
 Caesaris resens monumenta magni,
 Gallicum Rhenum, horribitesq; ultimosq; Britannos;
 Omnia haec, quaecumq; feret voluntas
 Peritum, tentare simul parati,

Drugą część misteryjną ma napis poematu wiekowskiego.
 Piotr Jaffin (a) dat poranne' re nicobehodrono igrysk
 wiekowskiej ~~z~~ zyciu Katulla. Był to rezerwone spiew
 utwórany na święto obchodzone w Sierpnie
 ku ora Dyjanę.

(a) De veterum Romanorum anno seculari 1766
 w omym Tomie Inveniura thes. antiqui
 Romani.

Seculare carmen ad Dianam.

Dian~~de~~ sumus in ^{fide} ~~fide~~,
Puellae, et pueri integri;

Dianam, pueri integri,
Puellaeq; canamus.

O Lettonia, maximi
Magna progenies Iovis,
Quam mihi prope Delicam
Deposuit olivam,
Mantium dominae ut faves,
Silvarumq; virentium,
Saltuumq; reconditorum,
Anniunq; sonentium

In Lucina dolentibus
Juno cuncta puerperis;
In potens Iuvia, et notto es
Dieta lumine Luna.

In cursu, Dea, menstruo
Metiens iter ^{annuum} ~~annuum~~,
Rustica agricolae bonis
Tecta fragilibus captes.

Sis epurumq; placet tibi
Sancta nomine, Romulae;

Anique
 Anicij et solita es ^{bona} ~~bona~~
 Sappites ope gentem.

Irreia ^{do Lesbia} Ceta ~~est~~ nascadowaniam prauie coetertorem
 Cely Sasy zachowaney ael Longina.

Ad Lesbiam.

Ille mi par esse Deo videtur,
 Ille, si fas est, superare Divos,
 Qui sedens adversus identidem te
 Spectat, et audit

Dulce videntem, misero quod omneis
 Eripit sensus mihi: nam simul te,
 Lesbica, aspexi, nihil est super mi
 Voce loquendum,

Linguae seel terpet, tenuis sub artus
 Flamma emanat, sonitu suapte
 Tintillant cures, geminae teguntur
 Lumina nocte.

Otium, Catulle, tibi molestum est;
 Otio exultes, nimiumq; gestis:
 Otium et reges prius et bectes
 Perdidit urbes.

Czwarta pieśń na gośdy Membliusza i ^{Julii} Julii.
Ten Poemat w 235^u wierszach upamiętnia Reo-
tullovi nieśmiertelność; i sławny Filolog Bar-
thius wyraża, iż zdaje się być pisany w
nazwę Wenerę i wetknięcia (a)

Horacy.

Horacy jest największym Poetą lirycznym u Rzy-
mian, a pierwszym po Pindarze ze wszystkich
Starożytnych; który nas cieszli. Podaliśmy
iż niektóre wiadomości ^{o jego} życia i charakterze,
który się szczególnie maluje w Satyrach i listach.
Tu uwierzyć gołątko będziemy, we względu na Po-
etę Lirycznego.

Mamy cztery księgi pieśni Horacego, piątą z na-
pisem Epodów, i poemat wiekawy w 70 wiers-
zach, który w 48^u latach napisał, na cześć
wiekawy obchodzone od Augusta r. R. 757.

Co się tyje Epod, P. (Nandemboury b) widoc-
znie słowiało, że to są pieśni młodoci Horacego,
których nieumiesz w swoim czasie a poiego
smierci dopiero dotychczas zostały.

Horacy ^{tem jest} ~~tem jest~~ w pieśniach, zrem Virgi-

a) W swych uwagach nad Klaudycjanem, tom 189.

b) Vol. 11. pag. 549.

czem Virgiliusz w Wienszu bestrętyrnom i prec
 wiadowym Obudwom zaden z porniejszych nie
 wyrównat. Tez Virgiliusza wielu nastalodowato,
 a Horacy sam iden zalic się tydz nymotowarea, eye
 słowym; bo z jego nastalodowato, zaden z nim nawet
 porównac się nie może. ^{A upyt} Siemo urodzity się w Grecyi
 w narodzie petynym ozatoia. Spiewano i w urodzitych
 sciach, zpromadzeniach publicznych, i ioprykach neu
 ktore z całej Grecyi zpromadzali się z narokami si
 mezowie. Nielu tego w Stellii: sktaet uactu i religia
 mata, niosty pomoci Pocery. Uzywato trymca
 nam na zprawozii i ostobenciu uocia, ktore są isto
 tą pieni. W celmeci zaboweni i wynioslosci, nie
 mieli tej cioty, tej spokajnosci zinnysla, tez bez
 ktorych elaza niemcyta się unodu w pieniach.
Stadz te wyniosle nastalodowenia rytmow Archic
locha, Alcausa, Almana i Stezychora, ktore
Horacy w całej eloxkonatosci wystekawet, nie mo
opty oladzoc w jch elury smaku dokego w
ozaiu Pocery.

Okazuje Horacy w pieniach wniey arygi
nalnosci, niz w Satyrech. Ale nieprowina wpr
Argwec tylko znamienia nastalodownictwa w tym
wielkim Januszcu. Nieist to wprawdzie mato

zaletu w oczach uspotrzymać, wyjechał ^{w 1824} ~~w 1824~~
 ku matce ojczym naupiękniejsze twony Poczty
 Greckiej, i wyjechał w rymach, i wyjechał w rymach
 mach dworkowych iżryk Leicunni z dawna się imię
 sposobnym. Ale nieta szerególna stawa Heracy
 mu naterij. Pretelna jego wtamoraż są to piśm
 w których stawa Augusta i jego reedreń w których
 piśmami nieduży, pro wieku swojego. W tenora
 nawet gdy jest nastawca, Greków, nadaje ich myś
 lom i obrazom ces Rzymskiego, i ni szery ce
 che, piśmota, co jest cziem szerególnego Gre
 nikszu.

Dzieta jego maia, wielki powiaż w kryterni,
 nymniej z nauką upiękna przedmioty, opo
 sy jego i porównania są znowe krótkie, ale dlo
 kunda, iżryk cziem ksztat ^{szty} i pełny o gta
 dly cziem polara. Brzmienia rymów przed
 ene Virgiliuszowym. Heracy zachwywał 'be, d re'
 znowe ludri cziemnych przedbec' są 'be, d re'
 znowe cym ^{szty i kszty} ~~szty i kszty~~ i Ludri

(a) Piśmota Heracy nastawca Greków w wierszopis
 wie Szlowyngi. Szty mowi osobie
 Princeps ^{de} ~~de~~ olium carmen ad Italos
 Declusisse moctos vde 300 LIII
 Van ante vulgates per artes
 Verba loquor. lide q LII.

Jeżeli tylko nas doszedł spisnionopisami Tacynskich nie-
 zel tej straty, kiedy swiadectwem Kwintyliana niebyli
 godni czytania. Nieporównany jest w swoich pismach
 Horacy — Przejmowa ma uł Kwintyliana zalete, wrypt-
 nie czasu i niewolę stwierdzyły. Insurgit aliquando plenus
 est jucunditatis ac gratiae, et variis figuris et verbis felici-
 asime audax. Wznosi się ruciedy, petny jest przejemno-
 ści i wdzięku i szlachliwie mioty w wyrażeniach i roz-
 maitych postaciach. Horacy po dwóch typach, each lat
 owieca nas uszere i bawi potężny smak najczystszy
 z wyobraźnią, nęczywietniejsze.

Tantolab i Kryppian pisali przeciw Horacemu zezycia. Posmier-
 ci jego Węgrzyn, Kurlandczyk, Hiszpan, Francuz, Niemiec
 Wloch, i Polak chwiał różnią się w wymawianiu
 Tezyra Horacego wrypt. i ednostajnie w pięknościach
 jego smakuia. Ten są, d iednostajnie ^{zgodny} niewolw do wo-
 elzi smaku duił Horacego. Ma zapat i wyjniostosi
 Pindara, Rymotworia Sobearski opiewa iednostajnie z wy-
 iżziw w ięzyskach, Horacy rozmaite dricta opisu-
 ie naturalnie i doskonale; glos jego zausze do męczy
 stosowny, czy duchem Poezyi przeięta pmsenonizę do
 nady Bogaw, lub na zwalisku Trai, czy z nacypnie się
 na wimchotru Alp, ^{czy obok} ~~albo~~ Slicery: Wspaniałym
 rest na Olimpie, krotophilnym pmy mitomicy. ^W ~~W~~ ^{katwo}
~~je m...~~ ^{mu kresku} ~~mat...~~ ⁱ ~~poelnic...~~ ^{duze} ~~katona~~ i ~~Pie-~~
 gyla eraruiace piewozoty Loynii i zaloty Pirry. Wier-
 nym iest piewawkiem rokorky ian Anacreon, ina
 wdzięku tego pismopisarza z więzkym duchem Si-
 borofii, a wyobraźnią, Pindara z wiakszą moralnością.

W pieśniach róż woniących i smereu strumieni o,
 otawa wielkie prawiella obywatelawe, Mueccimy na
 pmasd Horacjusa w rozczuu kochatymam, Wex-
 my piemi' do Fortuny, rzecz icy iut bardzo presta,
 Mrowiano a wyjednie Augusta do Anglii ktory
 monastajut, mowiano o wojnie przeciw Perptom, Ho-
 racjusz wzywa fortuny i poleca icy Augusta i Przy-
 mien, ale zamyna cel poiectnania sie z Proqumi, kto-
 rym iako Epikur czci powoimay ubliwat. Cypriusie
 potem smymisty losu; wzewelowsy te Proqumie kon-
 ery na aptakimewnia wojen domowych i repulca
 obywatelaw. Tanci iest uxtad tej piemi

~~Parvus~~ ^{cus} Deorum cultor et infrequens
~~In~~ ^{Insanientis} ~~Sanientis~~ elum sapientie
 Consultus esto; ^{hinc} ~~hinc~~ retrorsum
 Vela ^{dare} ~~dare~~, atq; iterare cursus

^{relictos} ~~relictos~~ - et ^{libri 1.} ~~libri 1.~~
 Horacy w tej piemi nastawia 12 Piemi' Olimpijs-
 ska, Pindara do Fortuny, w odnie rozmianko-
 wanej Horacjusz wstepuje do nieba schodni
 do pieret lota z fortuny, po monach i anoto Tro-
 nu. Wystawia bogina, losow w postaci straszney,
 maluje okropne potrzeby, daie icy potem towarzystwo
 mi losu nadziei i wiernosci, ubiera ja, wiatobe, w pa-
 taku pana roztwarzego w nielance, kreslo porquere

W odzie XIII Aegi 18' waleznego Druza / a z bywego Aufidulu rojana
ze sad trzypami xioyis xadicta, tal kw powodny xienis xalawa.

benicidy. rozewia i uicizka biewidnicu niewiernych
naxomic powraca do swego zamczaka spoeta fortunie
Augusta i piem' xawancera.

Sic ^{W odzie XIII. na marginesie} ~~tauri formis~~ ^{tauriformis} volvitur Aufidus
Qui regna Deum prefluit ^{Appuli} ~~Appuli~~
Cum scerit horrendamq; ~~sultis~~ cultis
Diluxiem modictur agris:
Ut barbearum ^{claudius} ~~claudius~~ agmina
Ferrata vasto ^{diruit} ~~diruit~~ impetu,
Sprimasq; ^{que} et extremos intendo
Stravit humum sine clade victor.

Horacy w prostym nawet uscie a wiczermy u swoicy
mitomicy okazue wyobraznia wscia: ktora go tem
z elobrem towemystwem rozmowietra —

Tem slowiz Horaciusza musiat bydz zwrotnym,
tek piro czo do wrypkich opisao sposobne, nie
dy tek przedrownie maluzie wdziqni i rokosc puelno
si sa wyoko na uagreplesie obrzeu pocirowygo
ortowicka, ktory w obalinach swiata w mierzqetym smy-
sle xastuei — Te piem' wykewidano xawore xawor wy-
saxecia —

Iustum et tenacem propositi verum
Non circum corde prava jubentium
Non vultus instantis tyranni
Mente quatit solida, neq; Clusten

1a) Zybergiusz Xeron ustqpit ^{swicy} xony cyxarney Augustowi.
Ta w trzeciim roku po xadubieniu Augusta, xrodzila Druza.
W tymze roku Zybergiusz Xeron zakonixyt xzide, i mianowal
w otat niey woli Augusta, opiekunem Druza, i brata tego Zybergiu-
sa prawie dworoletniego

Dux ingenti, turbidus Adrice
 Nec fulminantis magna Jovis manus
 Si fractus illabatur orbis
 Imparsitum ferient ruinae

W piśmie do Cedi profanum vulgus Justam et tena-
 cem. Quodam ministrum fulminis alitem, i sic:
 lici samego i cata, Greya, piewyngast oem Srelioger
 wyrazat. Kalliger tek ja, zechwyest piznoscia,
 elwoch piuni Horaciusci nastepniaczech

Quem tu Molpione semel uide III LIV druga
 Demec exutus eram tibi ude I XL III iz powiedzial
 wolat bym podobne ier pisca' niz wiele Sinderau-
 skich i niz bydz krolew Kataloni prowincye
 Hiszpaniicy. Skazalnicy mowic mozna filozoficz-
 ne myli Horaciusa tek wtoimie Weronice na
 pagnobie S. Pawlatowskiego na k 53 nieyruit te
 mysi Justam et tenacem, extowicka cystego i nie-
 skazaneego catego swiate Toskot i obeliny mawerusa
 (Fran: Kniaznin) On ^{uzywa} ~~uzywa~~ nawiewi styrie
 Ktorym tomat nieydy, Horacy

Uniesiony dumay, zlechetna, powiedzial ze cata
 nicumre, ze potomnosci rzye chuate, roznmoiey do
 zjona panstwa Szypurcego 151 J Kapito-
 lum zniskozato, uaworse Horacego no rystach sa,
 uwystrkich, przyiemna, cynia, zebawa, z durnawer-
 ca, serea i azonych —

Trzeba iednak wyznać iż Horacy tak przedziwony w swo-
ich uwagach moralnych okazuje się częstokroć Lyrykiem bez
wstydliwym, stąd Kwietylian enim powiada, Horacium
in quibusdam nolim interpretari

Tłumaczenie pieśni Horacego przez Sebastjana
Petrycego -

Sebastjan Petrycy urodził się w Silesie w Województwie
Sandomirskim w drugiej połowie XVI wieku. Był uc-
niem księdza Meireina z Silesie w Akademii Krakow-
skiej — Czerpił w niej nauki i nauwał (ca) otrzymał wie-
nie mistrzowski w Padwie. Następnie petrus obwodził
Filozofii w Kremsie, a potem przeniósł się do nauki lekars-
kiej i tak wyraża w tych słowach.

„Pewnie się przy Akademii Kremskiej kilka lat
„Profesji Filozofii, przeniósł do Medycyny, i odna-
„tak abym zostawia niepuszcz, iur etiamno przedziwnej Fi-
„lozofii: etiam nato przez kilka lat godnie, niemal raco-
„rdy iedne i snomysłem zapomniał Boży (ca)

Przeto dwa wieki temu i tak usmiedził sześciu nieprzy-
tłumaczeniem dicit Arystoteles. Wzięt obracając do Fran-
cji, zostawit w rękopismie tłumaczenia Politykę Ary-
stoteles Sabrytelowi Jwanowiemu przesłać, aby
się jej wyłączeniem i poprawieniem zatrudnit. Wydał Jo-
anicy na rano to tłumaczenie, ale radnych swoich dodatkiem
i popraw niecierpił. O tej okolicy mówić sam Petrycy uwiadom-
nia:

- „Droga mię do Francji niespodziewana ranta, w której omię dla
(ca) Przepis Ekonomicznej Politycznej Minotajowi Olemie-
niemu —
26) Przekazał do krytycznego Polityki Arystotelesowej dano
wemy w Krakowie w rękopismie Frymona Komynego 1685.

„w którychemśz odlewiłkię choroby pięć miesięcy przebie-
 „żłozia w Lotaryngji niowstąpię, ledwie uroci . . . Ażem
 „leży poruczył wcielnie mu swemu przyjacielowi i rozumemu
 „człowiekowi Gabryelowi Janickiemu Medycerowi aby był,
 „co rozumiał wyrozumieć, co też rozumiał przydeł, i odnak meia c sze
 „zabawy i czytania w Akademii lekcyi i chorych nauwidzeinia: do
 „sye się zdał elokwencyjnie przyjacielnskiej powimataci czynie, gdy
 „omyłkom drukarskim zabiegł, i iakoby wykrował te urojętkie
 „precey, a iak i iakie przykonieć ktorę księcy zbywały kartły
 „one inszemi dyskursami podobnemi tym zusaadzał: ale Au-
 „tora albo czasu niemiął, alby poprawiał, albo też iako on
 „nieuwił, niechcaę się nać przyjacielnska, praca, i swym
 „rozumem poprawowa, wcale zachował: tem oznaczach Au-
 „torowi rozumieć elokwencyjnie (k)

Był napmoć lekarzem nadtoornym Bernarda Macie-
 „iowskięgo Keurynata, i pominę Terceęgo Mniścha
 „Woiwoęły Samolomirnskiego, i znalazłował się z nim
 „i cerna, ięgo Marrianna, żona cara Dymitra Samorowan-
 „ca w Moskwie. Gdy w dzień gołwio weselnyh i 606
 „d. 27 Marcia, Dymitra Care zabito, Mniścha cerna
 „ięgo i Petryceęgo wzięto w niewola, i zstawał w niej prze-
 „żto półtora roku. W czasie tychwiozoid przetrwałował
 „pomi Stariceę, i wydrukował poel tym napisem:
 „Storakius Flaccus w trudach wzięcia Moskiew-
 „skiego na utulenię radoń nićtek namyslnie i cna
 „w niewoli taktiwie w Liryckich piśniach zawa-
 „ty. w Krakowie w Drukarni Bazyleęgo Skals-
 „kiego 1609 in 4to stronnice 182. Dwa exemplarze
 „ięgo muodnięgo trieta znalazł, się w bibliotece Pu-
 „kowskiej tenci w Petersburgu, czwarty w Wismniowie

w Wisniewickiej —

Polymetemat w tym projektach Rzymian w Polanów:
Mecenasa w Bernarda Maciejowskiego Kandydata.

Sęta konsula w Salcewskiego, Agryppę we
Lwa Sępię kancлера, Munacyusza Planka
konsula w Imegoria Brodowskiego, miasto
rzym w moskwy — Jakowe Humarowien
Askoniusz Scyljan Grammatyk mianuje perwo
dami —

Sam ciutor swój niż srość wyraził eed Jerna ko
chancowskiego w tych wierszech

Lapatruję się na skaty

Mcy dxxon oludzie niecbaty

Wdzięczy ostep chciwy na gory Rodopy

Wędy Kochanowskię były naprzod stopy (a)

Do Andreia Schona Teologa i Poety, ten opisuje
trudne Pinclara nastadowanie:

Ten tabędz głośny wlatuje wysoko,
Le go pod nrbem niedowiga on

Schonie! ci ia jak wpracowitom przerwota

Leci wesoła

Wetrigornego kwiżca pętykach, polecie
Szukając mato co do ulci niesie

Natypam pilnem myleniem zewity

(a) w Smedmowie dawnyfelnika Polityki Arystotelesowej
b) Pien' 25 X. III.

Rym prauowity.

W Tatumaczeniu Petrycego cała piękność znikła
Horacyjowa. Parownamy koniec Piesni pieruszej
Xięcy 1.

si neque tibi as
Euterpe cotibet, nec Polthymnia
Lesboum refugit tendere barbu bon
Quod si me Lyricis uatibus inseres
Sublimi feriam sidera vertice

Jesli Euterpe elata mi piszrzele
W ręce mojej elziciej rymy moie smiele

I lutnia, spiewam smysza jej,
Iz otowei, nieba eloz jej.

W pieśni XIII Xięcy pieruszej to wyrażenie w ca-
le jest grube męstwicie, nieduży, a lekturze niezrozumiałe.
Niezgrabnie wyraża pieśń 56, w której Horacyj
zniewala do wesotia, po otrzymanem od Au-
gusta zwycięztwie nad Antoniuszem: Kleopatra:

Niech nos przesmer terer zader nietyka
Niech się noga porzemi wesoto smyka
Teraz day na stol potraw ktorych kaptani
Marsowi rezywali eluchom nabrani.

Przedtem niegodziło się pomysleć wesna
Jedy Kleopatra dumnych przewag smysza na.

Czerzywie mitey stala sie na gubia, z gubei
 Obiecujac Krymowi na pogrzeb gubie,
 Niepacierne mierzianych ludzi z zezanstwo,
 Smialo sie moze, rusic o Krymonie panstwo
 Nudzeci prozney petna sama nieboza,
 Szere, sciem z marniana w gore, podnio-

sta roga

Petno jest w nim wyrazon' ktore ktore dzisiacy nemo
 qe miec' mieysca, iakoto dwój, rza, yca, skajca,
 przytcael rymem cehet z dany, toni nyp szerecie
 main, zem toni, wybornat z tekniey toni —

Jednak dobre iego chęci miedzi pewimny swar,
 cene bo otworzył droge z dołnocyjszym dosto-
 wy prawdziwej. Przywiązanie do kraiu chęci
 rozszerzenia nauki prelatia, sie wredzie i czej-
 niaz miaz iego pamiatkei.

Epismach iego mowa, niewiazana, mowic sie
 ledzie na innym mieyscu —

Jesze nauki dzieiow w CA faretrie nie bylo, a Seba-
 styan Petrejey przeznaczył swaję narzed nadzieio-
 prisa powozeknego. Syn iego Jan Innocenty o-
 uawiazku tego olegretnicat z chwata, (e)

(e) Penam in Historia ac principice Belli cum Osmano Turcicorum
 Imperatore ysto finitiqua historia Anno 1620 et 1621 Cracovie
 in Officina Andree Petricovij 1636 in folio p. 136.

Umieort 1626 Nastajmy napisat sobie nagrobek
D. O. M.

Sebastianus Petricus

III Cardinalis Mauricowii

A consiliis medicis et itinerum comes,

Professor in Lyceeo

Philosophus in vita, medicus in moribus
circendis

Regno, urbi omnibus,

Scripto, exemplo, procepto prolesse studii

Aristotelem, Horacium nostratam linguam
docui

Itheram, Rhenum, Rhodanum aedii

Pzoryphenem, et hostelam Mosuam

senex invictus bellis.

Remus in otio, frequens in labore fui

Nescio, cum profui: hoc vere dixeri, fui

Vidisti me hospes, perspice rursum te,

Viciis, si labore et virtute communi bono viris

Si vitam invicem, mundum immundum putas,

Si hoc ut minimum inquisieris, curas

Mortuus A. D. Etatis

O Szczęśliwych Siemiach u Polaków i nuconych
od Gminu.

Tak imie narodził ten i Polacy wespół wywołali cześć
i chwale, prawnika, kucharza, stawać królów i bohatyrow

„Alby starożytność” tej pieśni niezauważona w erasach odwróce-
 nien i ów epokach, uch w wielkim przeobrażeniu, Skarga
 Stawoney pamięci pryncypała i co do słowa i treści z tek-
 stem umiast, przykonie ucyia S^o Wącejicha za pa-
 nowaniem Lyqmunta Augusta. X Wuiek narywał
 te pieśni starożytnym katechizmem polskim za Ste-

1. Wzrostanie albo zpuszczenie syna Bożego. Jan I powia-
 da, iż Boż ten umiłował swiat, iż syna swego iedno
 uwielbionego dał. Joan. 3. Św. J. świadery, iż Boż
 zstąpił syna swiego. Salat 4. A wase Biskup Wącejich
 splotero wola do Panny Maryi, aby nam syna swego
 „puszcza i zisca” Św. Pismo Św. J. świadery, iż nikt ser-
 ca ertowic^{wego}, myśli w dżeci niemoie, cyrax Boża
 „samego”, A wy i swym Wącejichem wotacie do
 „Panny Maryi, wstąże głosi, napeln’ myśli, itd. A więc
 to starożytna Ewangelia? więc to nauka Apostolska
 z raz Apostolskich przewrca Kościółowi pojednani? Ara-
li pojednani Apostolskiego nie jest pełnym świadec-
stwem pisem ich? Pryncyp Jan X Herbert zornawci, iż
oni stary Polacy mieli swob. Ewangelię, mieli wierę
Chrześcijańska, ale by pomieszana z ludzkiemi wynalaz-
ki, pomieszana z fatalnem niebożonstwem, z zaciemio-
nie, i z zatlumicena, przez tałumaczo i nieumiejętność
pryncypów głupich, a obłądliwych. Epitro mus albo
pryncyp u Macieja Wierzbicy w Krakowie 1571 in
8. Stron: 149 K. 150. 151.

Stefana Batoroego (b) Marcin Laterna mianuie
 iż pieśnią, i katechizmem S^o Woyciecha (c) Xiążdz
Aelryjan Radziwiński za Sigmunta III° tenkie zdanie
 wyraził: „Polacy o tej pieśni ktorej ich pierwowzrostu
 stoł polski Woyciech S^o nauzeyt bitwy sive zewyżna
 iaz, nieprzyjacielom swoim zawrze byli ogromnie (d). Oto
 są mniemania pisarzy wieku Sigmuntow o pierwoc-
 zym pomniku języka Polskiego. Xiążdz Birkow-
 sko Dominikan karmelita krolowicza Władysta
 wa Sigmunta w r. 1623 wydrukowet dwa kazania
 obowze o Boga rodziocy i te pieśni wyntada. Uza-
 lat się że na kilku wagnach bezdawnie stępat Polakow
 idących do potroby, aże spiewali pieśni Boga ro-
 dziocy. Jest ona dotąd spiewana od Kapłanow w ko-
 sciele katedralnym Smierzeńskim przy grobie S^o Woy-
 ciecha w niedziele tej Święta Julian Niemcewicz
 w wybornych spiewach swoich tę nutę uwiernot.

Stumając on wyraził tej pieśni wyraził iż
 w Wiew znaczy w rodzi in consilio iustorum
 Birkowski zaś wyraz Wiew tłumaczy wierność (e)

(b) W pożytki katolickiej drukownicy na dwa lata
 przed smiercią, Ste. Batoroego w Krakowie u Liebe-
 nej chorowey 1584 in fo. k 191.

(c) W Artio na k 562

(d) W dyputacji, Lubelskiej ze Skatorjuszem Mini-
 stem Nowo Chrześcijańskim drukownicy w Krakowie
 u Jerubea Siebeneychera 1592. in 4° na k. 8.

(e) W kazaniach na niedziele i święta dozorane w Jo. wtopny
 drukownicy w Krakowie 1628 in fo. k. 129.

Marcin Gallus nieprzeznaczony ^{He} Synnata Wayko
 węzy czyli pieśni na pochwale ^{Dołystawo} krzepińskiego spiewanej
 wobara^{ch} narzech, a oł cesarza Henryka V. Surowo
 słaskim ektopom zaszandy (a). Duma żalobna poznan'ska
 na dwa wieki później przypominająca Litogorowi śmierć
 ekropna, Sudejardły zgtedrony oł mazi iey Przemysławu
 1245 r. (b).

Kukowayt syn Tywibunda Xiążcia Litewskiego, La.
 wilejskiego i Imudzkiego, na śmierci swej Matki
 Piety, wykwit iey obraz nad Jeriarem, który miało wo ozi
 prępolstwo. Po zepitym obrazie wyrosły dwie liły na o.
 wem miejscu, które Litwa i Imudz czcila rebergi do oza
 sio Jacetty, spiewając pieśni narzech' owej Piety (c)
 Lud nawet prępolity dochoyowu w swych piewniach
 chwaly bohaterów. Hieronim Łanklika za Tyepmun-
 ta bronit Podołca od Tektaró, stał w wieku ierore siedm
 nastym, i on współczesny pisarce upuonia (d) prępolity
 spruocito przy Serbach.

Jan Łanklika z Weristawic
 Inat Tektary ozi do greńci

Mateusz Skolubowicz znatart w iedney pieśni Imudz
 niey wozwani do wayny podobną do Serwerich

(a) Martinus Gallus Chronicon Polonice p. 101.

(b) Joannis Dlugosz Histor Pol 186.

(c) Marcin Bielski w Liście wtozey kroniki Polnicy nak. 155.

(d) Liząd Wawroeki Andrey w piypisic tłumaczenia
 Kurawia

(e) Piotr, chrysto Crackiego o spruocach Litwinich i Polnacy

Scęgin zachwycał się nad ogromną, obrazu wrochnością
pana r. Boga. Ładon z pędami dawnych i spruwieprydo
niemore idę w porównanie z tymopisem potęgi Boga.

Wolter psalm 30. imituj się nade mną Janie, przenosi nad odz
Stany się z grunty chwicia, niepodziwianie

Ładmata ziemie pan gruciości, na nie nhy pizknieyako, Hora

Ogieru za i ego ramu ruca się spuzymieniam iego Justum et

Wszystko trawia, eym respata plomieniem

Uchylit niebios i na swiecił Sę pucę

Majta racimniczna noy i ego pulnucę

Ne Cherubini wiatrowemi skrzydly

Łeciat, ukarac' ludu sobie obmizdy

Ciemnoś' alla niego ukryciem byde miela

Chimara qe gruba w roto opasala

Łecz się sam wyjetal iasnowia, swa, który

Blasniem chwicia ogniem topi chimury

Łeczymicel pan z nieba qtosem i ego byty

Grad i zamowia ktore się padly

Wymuac' straly rozprosyt ludu mnogi

Mnostwem błyskawic promieszał im drogi

J grunt qleboni urodzajney ziemi

Psalm VII Huc. Kepp.

Janie opisy natury, mojej prawdziwej i swaryj sermay i spro
solu i ay wyptawienia

Brext i natychmiast rusztu, nauwaly

Boat weiny z lukiem pencię się powstaly.

Paq się za mebu i qne, wotehtani

Duka reglami ummoel rozpaury legła

Chwiera, się strachem usrepcy iak p'ani

Łata ich setuxa wstym rarić adbricęta

Worwali Pana eoty ucink ich trapix

A on się domich z restuinkiem prozupit

Nawatność wpiękną, celnieńit jęgodę,
 Uchły burre i w pomysłnym bierze
 Ciara, się, psalmac na spokojną wodę,
 Za styrem pana przybłąd do bniegu;

P. 106 Stu. ka.

Je psalmu są krotkie i pełne usności w rozrzueniu przedwior-
 nego. — Większa część ich stanowi przedstawian' Scen-
 ta i węgny Absolutna. Celeste uraden' tak jest przewetrowym
 w psalmach Dawida ze uwzględnieniem duse strokane mogą, w nich
 znaleźć proste, wtajemniczone.

Stabosca, śmierci bytem ogarniany
 Smutkiem i bólem użrękim przejmiony
 Nęto i a uwzględnieniem swym

Jmienia Twoiego

Boże wotatem wybaw duse moie
 Pokoju twa letosie sprowieckrowoi' twoie
 Jęzorem niekędny a Jan mię nad spamy

już rlitowany
 P. 114. ka.

W tym psalmie znaczenie się ten obraz wyjawi

Wielkość tego świata tak wyniosłym
 Le był Libanu równy celom restym
 Obeymatem i iuz było po nim
 Szukam nieumiął mint powiećcie' o nim

J. Koch

Psalm 18. gdzie niebiańska opowiećca chwale, Boga tyż
 rany był nastawionym, a przydamych orłob moryskat,
 L rozważam i sklepiam' niebiańskich ust, puc w swoi
 rotasne serce, uwzględnieniem swoich eha Boga mie'

miec światkiem pomocnikiem i sądzić i z bawca - Te-
nie obrany dowiedzstkich wieków naderę i w niektórych innych pma-
ktadach nie mustrauy

O tłumaczeniach Psalmów Dawida.

Mikotaj Rey pierwszym był tłumaczem Psalmów Da-
wida. Wyedytowany przez Stefana Augusta z drukarni
Macciea Wierzbicy 1554. Rybinski tak mówi w Psaltemu:

Rey zawarł Psuromatom wyprawyca' pjm lewki
ktory w tym tak foremny uwał Kochanowski
Ten przetaciel niemiernie jest mielki i mroczny długi w Piaznię Le-
tywał ale był umiarem w kamilionale Szejnicanow z psal-
mami innych tłumaczów.

Jakob Lubelski współczesny Imacierskiego, Reja, Jana
Kochanowskiego i Maczynskiego wydał tłumaczenia psaltera
Dawida. Drukowane w Krakowie u Macciea Wierzbicy 1554
info znotami; był z uwagą poprzedających Biblia Radziwiłłowska (ca)
Psalterem tłumaczona Jana Kochanowskiego wyedyt na wi-
dok za Stefana Batoryego przed 232 laty (a) ta sprawa rozstrzygnięta
i nie jego pocatę Polnie. Psalm jego spiewano w obęch
nawet węgamiach. Nieporozumienia jest w 7^{ym} Psalmach (8-29
-41-78-90-132-136). Ostatni tłumacz współczesny nie-
które tytko w nich słowem przemienit a w poprzednie porozatęch
psalmów i w psalmie 16^{ym} (s. 7. 11. 15. 16. 27. 52. 62. 64. 65. 122. 123.
124. 125. 131. 139.) skromnie swa niezrow wypravit. Nic tak brn nig
e wiersze Kochanowskiego pochodzi, i wieku a odda, pionie
vel myśli w wielu miejscach z niedostatkami wydan' rozliczonych
wypisno. Uwierimy te piękności z matę admierna. Teina
Kochanowskiego których smreicy 232 lat nieostabel
la) Symon Leciur Imacjone Ormelius, Izdrny Imacjoni, Jakób
Lubelski. Piotr Stekorus przetacal' pismo 2^{ym} Hebruskiego na
iery Polni niostadono rowko, prace sześciolatni rodziceli nięzery siebie
Ten przetaciel wyedyt nauwilonu Brnau Litewski in 1563 info. X^{to} kuzo-
tę Radziwiłłowski edryca' typisaj f. nadruk ofierowat i 2ta ol ta Biblia
nawimono noni Radziwiłłowski

przywoit uchylbienia spraslowat, uchylbienia w myslat spro-
stawat grubosc moway oknoset, przytaczat prace, z nuncygo
z elara Kniazmina i rorty elopetnit. Dieto tek. wyronune
ma wielkiny dost celnowi zedeta. Ad moralny swi etnias
szu, oryguu go chweta, aby te spiewy Dawidawyweidi
ty cresz Stworzy uywodnity z obtezkani, i otwieraty
pmeniznionym wcelkora, prawotania bramy I Syonu.
Lycie Dawida mowa, niewiazana apisat Skarga
u wierzaniu Elzbieta Druzbicka

Lycie Reia.

Minotey Rey syn Stenistawei i Sterburtowney urodził t
siez w miasteczku Lurawnie nad Dniestrem w blizkosci Ly-
deuwea w misopustny wtorek 1515 na 17 let przed narodze-
niem Kachanowickiego. Był wnukiem Semrata z siostry (62)
Był strykiem Stenistawei Orzechowskiego, i on ten wygrza w Ly-
ciu Toina Tarnowskiego na k. 20. w Lurawnie czejee go celu-
mart. Dwa lata chocht do Senat Skalmirskich a mile, cel
wsi iczo Topoli w Krakawskim, i nierego sz tem niewuyl.
Przez dwa lata w Lwowie zedney kuzni konyu ni odnosc, i wbur-
sie Jerolimskicy w Krakawie mato co przytraowat.
Pawrocawny do Lurawna beawit sz towieniem ryb w Dniestra
i polowaniem do lat esmnewta. W dwudziestu latach wleda
ny był do dworu Tzerzynieckiego Wiedwocty Sandomierskiego.
Ten uprawiat go wopisanie listaw polskich, qeluzi po Toina
mato co umiat. Trozmow i czystnia nauuyl sz Lacinny.
Wdstawczy od dworu Tzerzynieckiego bawit przy mikotauu Siemaw
skim Wiedwoctwie Betzaim a potem Ruskim.

Przet w matronawo Kosnowne z Szadiszowa siostrami ce
Aryleakunpa Kozego, i obupnat cel niogo dobra w ziemie
Chelmskiej Kobuzi, i siemice. Latozyl mwa skersko cel swego.
(62) Malki's certe referentibus iuvenis admodum audaci hereticorum principe
Antesignano, Nicoloum Reium Semrata ex sorore esse nepotem. Stanislaus
Zulacomi in opere posthume Antropice 1648 in f. p. 374.

imienia Reiovice w bliznoscii Chetma. Lubcany list beczdzo uel
 Luqumunta Augusta i Bony Krolowej. Zaclnycy nieprawowat u
 mecliu aprouz powetkwa, Loeprunice niecajwidracl i macdnobcywat u ksege
 twie Litewskem. U mart 1568. Lolemiem Barttomieci Paprocie
 90 wiecy z przeproclroncego claweyru nizeli z nauki pisal (63)
 zerkowit Arzech Synaiu Mikotawa Kroysekofei Andruia.

Napisal dziei 19 w jazyku Polnem

I. Postylla Polska, izykiem Polnim a prostym wyptadem ter
 dla Protekciw ktorym ucyzionei u Krakowie 1556 w Paryżu

II. Kofektur m obydwojem ludziom intolym potrzebny

III. Prutere Dawida u Krakowie u drukarni Macieja Wien
 biezty 1568.

IV. Historycie o S^m Jozefie Patryeysze starego zakonow, kto
 rego byli brauci za pucelali. Cracowice ex officina Ungleria
 na 1540 in 8° minore rut u nmie

V. Spectrum albo nowy czysucei

VI Sprawa ortowiana Chmiescienskicy.

VII. Apokalypsis Jonei S^o wyktadem uzonego u Bismie
 S^m Henryka Bulingera u drukarni Macieja Wienbiezty
 1565 in 4°

VIII O Potopie Noego

IX. Wizerunek wloamy rewotei ortowiana pauciwoje, w ktorym
 ruko uce zwiamowicclie zwidly swe sprawy wpladac' moze, rebra
 ny i z Filozofiu i zrobnijeh obcyzuciuo swiata tego 1558 in 4to
 kart 193 znayduie sig u Stary Paryzianow u Krakowie

X. Luwrypnice u ktorym rozmaitych Steiniu ludzi, zwicomez i pta.
 kioo kartally smyppaelni i obcyzucie sig wloamie wypisane, a zwic
 xowa ka narzegn elzidiejwym exesum nicieko przypadeicie u Kra
 xowie u drukarni Macieja Wienbiezty 1574 in 4° znaydu
 u sig u Hiazymaj Paryzicy Teclensku Cracowice atoz u Polawach
 (63) Herley Rycerstwa Polakcego karta 702.

- XI. Lataqniemie fortuny z enota
 XII. Dialogi rozliorne o lca dobrych teowuwyjudo - Kosteru
 i Niemica, Weirwas z Dykasem - Lewo i Kotenc, Jey
 i Kurem
 XIII Wayne i panem i i plebeinem
 XIV. Kizge rywota utowienka powrociwego
 XV. Nimeronane neiniemud, Polani
 XVI. Apostegmata rozmacie
 XVII. Imeomowa do jwawewego polana stecni
 Rycerzkiego,
 XVIII. Lbrocia rycerza chrucianwiego
 XIX. Lecznancie i Swiatem

Je woryptacie rewr²em dzieci woprta nawiolon z drukarni Ma
 uieia wierbieta w Kwikowie 1566 info: k. 273 z przyda
 niem naukonac rywec Peja smux Andruja Imociniwego

Peia zwali uspotexeni mistrzom Jazyka Polskiego (a)

Jednym Imeinxi tak mowi o nim

Pej - iako mowia ty sam w polsku wodzis

W newym Polskim izyku ty sam smwobxiem chadzis

I naig cie uszkie stany i napisorymnia,

Tej wielaj iako mali w Tobie sig kochaja,

Lecaniem Bartomiecia Papraeniego wiczej z przyrocto
 nego slowcipu, omizeli nauki pisal (b)

Klonawicz Jabwan narywec Peia Emiuszem Polonem (c)

Niemawicz nageimia wpi smachicyo nieabbatosc - (d)

(a) Na zaena, osoba szlachetnie urodzonego Pana Mikotawu
 Peia z Nastowa wiorn w Pastylli Peia drukowney u Ma
 aiewa Wdorzbiety 1554 info:

(b) Herby rycerstwa Poloniego k. 702.

(c) W zulu VII nagrobnyon na smiere' Jana Kochunowicyo

(d) W Spiewach -

Komu zaszczyty mile stawy Narodowej, ten stawa
 Reia do Tymonta Augusta powiedziane przed dwu
 maset trzydziestą osmią laty z uszanowaniem i po
 liczka czysta. Rozmituiesz się WKM tego iż wyra sive
 „co przyrodzonego (i: az powiadczą nieforennyego.) i pis.
 „ma pmeren' uexynianego - A gely to ludzie obawai'
 „bez da, pilnie się oto starać będą, iżby tego wiż cę do by
 „czyny swej, której jest kady ortok z enoty swęj pwoi
 „nién, puelawu' i pmygnieć mogli: znać i ci pmości dru
 „Dy, który pmer trudności nauki i innych ^{izyjkou} ~~nauki~~ mmiej
 „zraz umieć myśla, obawiyweu' się będą, tak i pmerkiem
 „chwata pemska, potem stawa WKM i stawa tego
 „enotliwego narodu Polakiego, którzy u innych naro-
 „elaw w matem bawzeniu byt, pmer zatrudnienie izy-
 „sca swęgo rozszerzać się będą. . . . Wignoy jest pro-
 „zytek powiedzić piże słow izykiem z naukami niz-
 „ki piże tyżey mowa, niezrozumiałą (e)

Tamieć X. Jozefa Wereszuzniwego Opata Skwiechawskie-
 go o Reiu dwoweli i spow baw zycia Cezcoid naszych
 i ich prostoty w tłumaczeniu -
 „Cen polni poeta skirj Reij dobrze pot i iact, bo
 „był Hegon prawy, tegom i a do bime znat bo on, to
 „u Poelsy elka Chetmanswego Cezca moiego dla uszyweu
 „nia myplikawa bywat. Albowiem zawiely ricyly
 „i edno pmyiechat, puelto słow i oko rusze krakawski,
 „miadu pmasnego potrawki, ogorków umowych wiel-
 „nie niekrotki, albowi w strawkach orteny magierki, nei

(e) W przedm: postylli

narodził dzień narodził to reuwały ziadat. A potem schle-
 beam garmnie mleka ziadat, i abetex skupa, a piotrzyfu
 sa gni tek spastory, do tego szuka, mijsa, albo rucy
 ctery swiezego wextrawszy, putmiskom kilkom exupryny wzmiaz-
 szy, kapuscie kwasney potem elorobit, mato iuz ex abno wot-
 nie obbit. Potem goly elougarzona pragnienia pruzeto
 edylym otempisat szerako, bytoby niezelnemu smierno, bo
 i ako rad icadat potrawy trefne, kuzie tez madno pialat dobre pi-
 wo, iedno ejurkie kwasne, naostatek imabne, a edylym bra-
 fit do tego natotrawmie piwsko, kapiet ex mu wkurmu tme-
 szetlo, a tez nieraz mcsia, traficito, ze to smaczne piwsko
 i ako stalni wrocl z garetta mu sz narad dobywato, a i szere
 sobie ut nieutowt, expreel sz wotat ably mu petno inez
 nalano, i inzyeh upomienit, ably tez spetnic, purna Gos-
 piodarzel tez nie spomniemo, to ono piwsko znouu pme-
 ejc'e mi i pmeel gospodarzem wyehwatal, i ax dlonoba
 wynauit, i nie wyiechat ni goly z domu tego, axi wy-
 pot z gomi i z gospodarzem wrystro, ax to byto gos-
 ciem a najwieszey panu gospo domowu lomejdro.
 A z tego niewiem czyli gdwci ndzicy w pomierngim sz
 ciu sz rochat, ale w ziemni chetmowey wiele icadat i
 pialat. Goscinia pelony, nie pomiernym mawry
 szlam, a amiernym wydmiruflem swiata tego
 W Krenawie w drukarni Andrzeja Piotrkowczyka
 1588 in 4to Stronice 241. 242. 243.

O Inimosci Swiata

Najmysz woli tez na nim będzio tak trwatego
 Cely sz nie spadato reuwały exusu swego,
 A jako sz rozliczne na nim woszystro mioni,
 Nieuyrysz tego w lecia, cos' uypat wjesieni

Płynęły na palacie na wystawne zegarki,
 Na one twarde miasto, na upstrzone oczniki,
 Na one alabastry na one marmury.
 Wige nauwiera wysokie, i na mocne mury.

Ale' to z mistem czasem i coko epnój w oborne
 A jako zibrewy pteuxa tak się wszystko pome,
 A jako marne plawy wszystko się rozleci,
 Le tem ledwo zostana, iedno marne smieci.

Wige i ani panno wie cowloty seianach siedra,
 Kiedy ie mior powaruy, ani sami zwiobra,
 A kazetemu się tak zela, by miut beicu' wiecnie
 A i coko na trzy tury, tak karie lezpiernie.

Ale' pan resta pniepuit, ale' go iur miosa,
 Bo miata orteny krole, ana panu z rosa,
 Bo ta i tuzem wajepra czasem i niz minkim
 A kto by iey cheicet unuonac lezoz iey nieborrykum.

Oboz pieknymy myśli są w tych wionrach wyrażenia grube i odra
 zaiase — Opis niedwójności stanu matronskiego

Las tarczich niewielemy, cenz orzenia

Jako gęsi nauwome, tak się odmiemica

Chodzi by podkubiony opusawo sey skrzyotta

Już się nieporwue pome iur niegola, syda

We tbi i nauotniemu pierca petno uwracy,

Bóty spusit elaxoten, prawie we tny pacy,

Brepa wetole pognita prawie we tny pacy,

Stueha eplze xoxox gnoctie nie clotka ied,

Bo co się pierceoy musiat iedno osis stera,

Tenaz nzetnik emi wie czem się pierceoy poma

Bo clem, dzieci; a zóna nié natnére piercé,
 Już tam celerciy, skoro się luy nacymniy przypięto.
 Pro chociay i s siebce obrac, tam wyszko podacie,
 Sprzed się wyszko méto zawi dy nicelostkie.
 Kupisz iey dżis koruwa, iutro chce rein'kurka,
 A na święta pútry sukni, ze smalecm Tancuwna.
 Wiże się Jasiék urodzi gotuyze mu mamke,
 A skoro proznie chodzie' wnet piestunke Hanke,
 Sprawie mu pútry koruwa, wiże czerwona, nuyke,
 A mamke, tez z piestunke, przypútry mitosnierke.
 Coby sobie na hacytas' z panieniem chwelzita,
 Dajze iey iest' gelyreuzay by gónceztodrita.
 A niż onych Kuczen'owu z nosmatym odprawise
 Wierz mi iż prózna, folqz, poodni'ezek poodprawise,
 Wiże goly Jasiék elorosnie axtaremú Hanuska,
 Jo wetne, by z barana dra, z pana Jactruska.
 Jey elontaday na bramę, a temu, oio sekoty,
 Już tam musisz w stollole rozpusci' sekoty.
 Co nacl snapki buicica, iuz wiże panie skery,
 Dajz czerwona, przypútracai, dlobne ucam tek w scery,
 Wiże iuz kanik nie twajski kiedy eudnie chodzei,
 Już pan mtoely zachodze zdaleka nan' góclzi,
 Będzaz iz Pennu Oycu, iuz inchoelniczek
 Lepzygly bo ocyrat, wczare, mitosnierek (a)

Już tez dlobne rozumiesz co sporagny ceynia,
 Niebauiaz się tym swiatem iako mczar, swobnia (b)

Wytroy się iako chce, cile icli's' swinica
 Nieczelobi się zelta iscie nierodzina (z)

• Ale byś był najgłupszym byś był i Aniołem
Przed się bez pomocy twój zawady będzie wotem (1)

Niewiem, czy byś się nawet gmin popoliły temi z gruboatomu
wzruszy drżący publicznie tłumaczył. Dawał się słyszeć
ich piosnki nieco wolniejsze, ale nie tak skalujące. Ma
nieprawdę zalecła szerokość i prostota mowy suchodrzewca
z użyciem serca, jak w Trenach Kochanowskiej
ale tej wiernie Reja wcale nie miały —

Jan Kochanowski

• Jan Kochanowski wiele smarkował w Liżęciu
Rymotworców Lecińskich. Kiedy myśli jego Filozofii
czne prawie w każdej pieśni przywołał. Potrzebował w
clachodri jak wieniec rytmu jego sławę skromnie jego ordołbii
sprawiedliwie narwany książęciem bożyństwo się nad wspól
czymych, a potomni wianie walczyć jego przyniety wie
li i wystawia — Bardzo wyjątkowo obawiając się obywatela, bardzo
zachęca do odważnego serca w roznośi losów, bardzo
wielbi mężnie zachowujących, bardzo się uważa na
wypięgnięciu zlotem od małych dzieci, i tęskli
wey zony wzdnie użycia dury w rytm swojej
przelewa, wrypał w nim smarkując apocobnie spruwac
im trudno —

(1) Sprawdzić jego powieść ^{wiecznie}
Stawa z dwojga, same ^{wiecznie} stoi
Ja quetta ^{wiecznie} też się lat miłość
nie zna

• Jan Kochanowski
Ligat. Kraków

Rytmu tego będąca podoba, tytuł pokolen' przepiękno
 Długo chwytu te, proste, które, niegdys' do Max, rano

Proszę, niech ze mną, razem me rytmy niegina,
 Ale niech i ca umm, cze niechaj styna,

Miło przytoczyć napiszniegę piśmo Kuchanowskięgo
 Miło się przekonai' tak piórojęgo exelabia qata, z' Sto
 wianowskiego Izryka, i tak chlubna, Teowa, Cyryjnie
 narocy przynosi

który na skale Polskiej Katedry

Potoryt pierwszy swe szorstkie stopy

W nim stołycę kresowic, kniazinin Szymanowski Kan
 pinnai zneydawali w nim ucyli się smaku i cyry-
 tosi izryka.

O Obowiązkach Obywatela

Imebeur gardzi' rozkaza, niechaj' apionigere

Samuic' moine nuplijmiei' nauwoctry i qdre

Imebei prace wyaiemue' nieworeis pacyymowai'

Dla Cyryjny nakonca krwi' swej niezatwarai'

Tak do nieba przychodre, ktermu sime smoty

Obrai' wręptrie sturania, i wręptrie taw sity

O Statosa

Nie porzuty ... niedwiec

Takce' się kolurien dzieie

Pzo miowi stonce ostatnie rechoetri

A po stey chwili piżkny dzień przychodri'

Site i cztelności lata przez cokolwiek
 A złości tużciez wtropny zchroskosa,
 Fortuna z nami i gres i cudo z Dzieci mi
 Dzio panem bezelciez iutro scadaj z koniec mi
 Enoty nikt niema ieno sam cel siebie
 A tez do smarci niepusci sig ciebie
 A gdy ci w niebo miselny Bogi wniesie
 Stawa szoroko po swidca rozniecie
 Temi twój Dzieci Firley Mikotaiu styna
 A pani Wista pani Niepr postygnie
 Ten napotuelnia enanapitnacy
 Chwata trzeci bezelciez iego spraw i moay
 Wize syn enotliuy ayca niewydat
 Ku czo dziedzicney swoiu, wtasne, przyelat,
 Po mezine z placu spiorcuac poqany
 Duzo ena, wyelat przez paxarwe reny.
 Szechetne resty ktorzych martwe otoway
 Chawa i chwawa bezelciez teney Bogoway
 Stawna smiare' wasza stalone, martwo wrezelciez
 A zaden wiek tak niewodzornym niebez elie
 Aby postugi wasze z nakomite
 Byty potaniscem puczortym niecdy sngte

Do X Biskupa Myrakowskiego

Jako rozumiesz zardrosie ziclnates sobie
 Lany Biskupie w miy matcy osobie
 Les umie z domu wycia qnat w te dclenie strong
 Cel matych drzdetek i ostrosney zany
 Niemylie enactem z m ieiier przytolu

Ze w tym pałacu mieszkać nie przystojęm boku
 Siadam; koni mój stuga mój naturalny obroku
 Rychły nieposobnego bezdacz świadoma
 Złotowca mego; przesunę swoje serce w otoma
 Złoty i okiecy choroby następny nieunikn
 Niemając ktośby mi w tej Ja sercem ustąpił

Strzegąc w domu porządku i wezwując szkoły
 Dzieciak lichyich pił miąc zektadawo zgoły,
 Ktor wia ieli z tego przedniebierne
 |. Aż wstąpi niepotrzeba o moiej wienne
 Ze na świecie rodzą się tenkawe ziata
 Ktorych smak pamięć, domni wystadze zgota
 Ze tenkawe murgra i tenka się strony
 Ktorych estowien stuchając iur ani zony
 Ani dzieciak niewidzi, ale w niewoli
 Pał pany sromotnem wiecznie trwać woli
 To i cego jest więcej zawidej w miłości,
 Serca trapi chęciay ten stawa w ufnosci
 A ty mi bądź przychylna Biskupio obragi
 Nieruwej lubo sturney lubo ptonney trwogi
 Ale stać i okies rozuciact; bo euz oboci
 Swój umąd nieśie; wszakie wyroki Twoje
 Na ludzkiej chęci wisza i ca one
 Niepragnienay eto smierci byde rozdzielenie

3

Mertwo Stawickie

Gdzie pąyma, wrocy widzi, polski sily znaki
 Tu do czarnego morza, ierze wieze Mecki
 Tu droga znakomita przez smierne beatyfik
 Tu pie pola a sam brzeg Pruski zwidawany
 A ktoby czy podat ierze wglabre lata,
 Smolkom naszym wietkawie' list sloweta swietu
 Bo ad zmartelego morza probny Adrijanski
 Wskytke byt opanowet eny narod Stawicki

Omen Kochanowskiego

Niemozna idnak rozumie' ie wskytke wiersze Kochanowskiego rownie sa, ctyadkie i mite; gdzie niegdzie za niedbaniem w dzie' sie dady, myslie z iednego wiersza na drugi zachodza, i wyprzemia sa, epube, ktore sa skutkiem wieka i doskonala, ecy sie polowiczny

Stemistaw Trochowski

Stemistaw Trochowski byt uczniem Wawrzca Jezuity w szkolech Putruskich; ierzo sam wyrazil w nocach Januszkich (s. 18) zostal niezolnem i kwaterem Kraswickim, wstapil na Angielskustwo Anglii r. 1634. powarny ten urad przytawnie sprawowal lat dziesie', ktory Synod w Archydiecezyi 1644 i podal go do druku we Lwowie in 4to, lismart 1644. Imatoryt naczyn Polski sto hymnow koscielnych utozonych ad Sao Imegonia, Ambrosiego Prudencjura, Seodulfa; Fortunata Seodulfa, Jomaira z Arwinu; Prory tekze rozsedne nieozteit

Hymnów przetłumaczył, i 10 pieśni kościelnych
wybranych z pisma Igo zwanych Cantica na-
kantał Psalmów wierzejni utrzył. To drisko wy-
szło nawielok w Krakawie w drukarni Jakoba
Sibenerera 1899 in 4to

Lubo Stumacz scisle się trzymaj tekstu reprezentu-
drie hymnów kościelnych, w raconey korbie zęto sek-
tacińskiemu wierrowi ella spieniania dawną na-
tę kościelną, iednak wawelu mięczach przednosicę
do wysockia myśli pisamca kościelnych. Wpie-
smi z Abekura Proroka, tak przyjsie Boqa narod-
ostatni wpraxa.

Stanie i miewac stana, w miewacu narzadzonym
Stany i w tairnie twoie swieca się Stromeni
Pokruszy wietka ziemię, stralkem swaile gręzy,
Zapalixwosc i gnieu swoy Narody zatrwozy
O krzyzu i mece Chrystusa tak mozei karta 77
Wielzac kruzę iego i smierc' akrotną
W noc się oblokta Stanie swata smutna
Ziemia się tmepla a twarde skaly
Kruszac się zed swoy prakaziwelny karta 68

O Męzoimkach.

Strachny tyranicki wogardzi wsey
W morderach serca niestraci wsey
Przez prostej smierc' w malej chwili
Wicxney chwily dostapili

Jednych żart płomien' ogromny
 Drugich swaci' taknacy
 Partwit się żart nad drugiemu
 Per norkami ielaznemi.
 Wiszą wnetrżosia' okryte
 Płyną, z obroc' krwi obfite
 Ale ich to niecierwonyto
 Bo ella Boeja ciępiei' mło

R. 44.

Ma czołostokrac' moene wygrani nica nyp Smiere' ster-
 ta wojsko Faraona czerwonemu wircami. Murty
 niepo hamowane przepaia morskich skonecy. Porar-
 ty wojsko szalone batwany k 46.

Stanisław Brochowski w wiekopodstym piśm. no-
 cy Torunnie rok się okazuje z tego przypisu:
 „Starec Starcawi X Sreardre zebrowia dobrego ryz-
 wy — To dzieło na widok wyszło w Kreskawie
 z drukarni Beuxylego Skalskiego 1610 in 4to Moe-
 ści stronnice 47. W nasy piśm. rzy przypisaney
 Wawruyncaui So, biernemu Biskupowi Chetnin-
 skiemu. Wystawiorwy probyt sreardwy enotliwych
 natematym świecie tenk moroi:

Pewiem prawda, Biskupie enotliwy
 Mreche, mi się stał choicem iwi tenk siwy
 Starce, a prawie neyoty zepmybraty
 Lelasy elo miaba ierere cras niematy
 Tak iwi to niese ludnie przyroelence
 Le się niekweyym chae' tenk lepsze mienie

Dotego mam suw i drugie przyjezyny
 Z ktorych niebezpiecnie, ale cwiwej krajiny
 Boiz sie przed twarz se, dzieje straszneyo
 Czujac wystepimi rywota przyjezdego
 Wisc bym rad czy siec' wycoznial na swiecie
 Bez twoy Krauwicy choc' by ze dwie lecie.

Niemerze libyde, wioz e narzosi' marlowi
 Niech by wrekata tej smiere' ku letowu
 A zwotawora ze mam dawno na myśli
 Niecierpai' siez cze wo Wroctawiu przy Wisle
 Potem siez dam wiesz' ptawem do Cheuronu
 Skoro siez zjawia, smiertelne znaniana

Dzis chae' by snadlyst eluch elurny pospierny
 Ale brest iego bronu' mu weselny
 Wszak siez wadras ieden chae' cloniceba
 Drugi przy ziemi trzymajowko truleba.

W tych wierszech wesota prostota procloba siez kaw
 elenu - Jme elzeta następniaze

1. Kamona zictoshca napowozcz ewectexona, w Krauwie 1605.
2. Lzy smutne porzysiu kancelmei i hetmarna koronnego Jena Lamoyrkiego w Krauwie 1605.
3. Trenopis napogrzeb Army Aruziginy z Austryi krolowey Polskiej i Szwedzkiej 1599, in 4to
4. Pogrzebone Namety w wystrich prowincyi stancie

Stenow 1599. 4.

5. Sposob krotki rozmyślenia o męce Chrystusowej w Krakowie 1698.

Wespazjan Kochowski.

Lyt w wieku 17, stawił walekawa pod Janem Kazimierzem przeciw Korakom potem udał się do obywateli swoich Golemiowa — Był Władzkim Krakowskim napisał 3 księgi pieśni (co) Są pieśni i odcinek z najpiękniejszych w której wspomnieliśmy Janu Kochanowskiego z rezerwata w dziele piętowa który oblażył wolnych Frezen i myśli w Satyrze ucho — Drot ze Kacema i Serbiewski ze Lutra gospodarka

Lectui, twej Janie dole

Ktorei rnie i an w t. c. u. n. a. b. o. l. i.

Obmacowym z e izrykiem

W d. a. b. e. d. e. H. e. r. e. t. y. k. i. e. m.

Jakobys panskiej owizarnie

Obstajicowej uwicart marnie

W P. t. z. d. a. c. h. l. u. t. r. a. m. y. k. a. l. w. i. n. a.

Jem to z b. t. a. d. z. i. e. n. i. o. n. o. w. i. n. e. i.

W i. z. e. c. i. e. b. r. e. n. i. e. z. i. b. e. j. u. d. o. r. i.

Ni ewiemyli. t. e. j. c. e. b. t. u. d. z. i. e.

W. k. t. o. r. e. j. r. y. t. e. w. r. i. a. t. e. s. w. i. e. n. e.

W. t. e. j. c. i. e. w. s. w. i. e. c. i. e. z. l. a. s. m. i. o. r. e. b. i. e. n. e.

Szta, d. i. z. g. e. P. i. e. s. n. i. t. e. m. k. o. n. e. r. y.

A. j. a. p. l. u. g. a. g. o. y. n. i. d. o. z. o. r. n. y.

(63) Wyrity nawiadon w Krak. i. D. r. u. m. W. a. l. d. y. J. o. r. e. n. i. e. j. o. 1674 42

Wiersze pisane rękami
Trudno ma być de rym wyborny —

Historja, Luramy z pism Daniela Proroka
daleko piszniey opisat nad Jona Kochanowski
ego, wiele w nim znalazciez cudzowieskich wyrazow
remoto budawca' spt, clac' Xll. k. 207. Proce spt a
koni, pisat pieszni Wiednia wybcawianego ciel
Jona III. 1683. r. in 4to i przypisat je Aleam
obrawi krolowi Polniemu, w przedmowie do czy
telnika wyreza, i przeswiczerony a swobry riau
datnosci, porucit Pezery, Polone, rabeuar ml
olego wienu i Dzieiom ucyrytam piaro piewisat.
Czwocaderst chęć poprawy tych pieszni. Uwazimy
dosz' cładkim wierszu Epigramma dziszkoyntie cesarza
Jona III.

Witaj czerwca ten chwalobny wayny
Mozny zwycietwo z Sarmatami tweni
J ktorys z obrwia i qławy ciastoyney
Nischronit olla nas i Rakuskiej ziemi
Ale nie tylko Austryczanie panstwo
Lecz zasurycies cete chrzescianstwo. k 36.

Jwirdowski Samuel ze Skrzypny.
Jwirdowski pisze w zapale ale twierdzi piaro
mae jego zatepca wiorx jego niegłacni i obropo
wenty z adney pisznieosi w myslach rozui' wedlaci
i clowobri ze twaraz jego list Jwirdowski

(a) Epigramma ze Ceyca Se z kieszki 1 Jwird

ze kilka wierszy wieciz pizknych trudno w nim
 analesi i zryk nadziei myslom moe i przyjemnosci.
 Pizkne obrary powinny rozumowemie wderbowac
 orywiac. Pisac' cawoynie i moczach moral-
 nych. Nactetym niensztatnym ryment i wy-
 sukemiem wyprawow celiat wrotka przyjemnosci
 swym elielom. Inalesi w nim pizkno-
 prawdziwoz tak trudno, coo pety, w narciu maru
 wrepweiaz Scirniciezo przedstawia —
 Legajca do Jurek Siecia Krzysztofa Leczars-
 kiego przedrukowana w wiclnie 1706 4°

Karpinski Franciszek.

Karpinski Franciszek z kuzey pieśni napisat w na-
 stępnym wierszach do Neuruszewicza, tak pizknie
 siebie samego oznaczył.

Po Koeharowskiem wieniec pozostaly

Dwa wieni lezat niebrany

Na twe ego skronie wlozył nieoel cały

Następcu eltego czokony —

Przypatrujac sig twoi

I mnie sig pisac' zachacito

Oelocis memu nauczytelowi

Wiersze na iankie mnie stalo

Szorstkiy! czyli spiewow gaj zielony

Tak sig kwiatem rovrodzi

Czyli pzet ndebo wzniciuz miesciqnicony

Rownie ci tatuo smychochci
 A mnie moy cigar trzyma na niezicie
 Prozno sig w gore, swednosze
 Bloego mi jeste iopa sig rozwinie
 Jaka ci roze, smygniecie -

Ja zaleta ktora Kempinski w duchu skromnosci Nare-
 sieurizowi smygnieci, sprawiedliwie nalezy sig Kearynskiemu
 Nikt przecy i czulej nieopisat pizkności smygnienia,
 Nikt gornicy z Dawidem niewierowit sig w mielo
 waniu polocy boqa. Ozywiasig wdrzechichiego smygnieci
 nie - Obracy sa pelne smygnienney rozmecotosi. Mozna
 anim powiedzieci si z pióra czulosc wylewat. Stozd
 sprawiedliwie nazwany Postaz serca. Okazal siac gol-
 my i wtasciruy Talent w potazczeniu niewierney pro-
 stoty z czuloscia - Jule boqactwo igryka namniemi
 tych pizkności wrytmach iego iasnicie.
 Rownany dsi ael niemiow z Jóginejem Ma-
 thysom i Keumterem, smiactwo mozna opo-
 nuel kochanowasniego smygnieci - Smysliwie
 miite iego prestote, przeswoit cirdre wrenu adma-
 it. Tam to wysznacie se rozrytywanie eliat tego
 Aiazicic Postow, wznicito wnim smak elowierwo
 piatwa. Nelsadowanie wwiela sig rytmach iego
 smygnieci, zabrowy rozam iróctle smygnienney pizk-
 nosci napismach iego pamie. Wykonat stornuy

Stora gusci pnestroga - Styl tego mierny plamny i
domeni wzysty proclony. Vehemens et loquelas i
mellimus amni - uwierzmy te nieznośne wprzej-
stadach - Tak pmyje mni sieca nitocejet znie-
swala, do powimom eleguaceta.

Syna ' oto sa, celcejt nieba
Imoz enoty domich tar prauwy
Cze sto ci wozar, puzla, clai' kroleci
I czejtai' tuwie ustauwy.

Neceoz ei kiedy moze sis pmyjelai'
Siewnami ehodzie' zclradnemi'
I Fey wyserowie' wzystko tam wi' clai'
Co estowiek robi na ziemi

Oto est ziemia ktora na Swocie
W zyciu wygode, uelclane'
Lauwres' iaz, winien kwetec' iaz swocis
I krowia, est twych pmoctkai' znieorona

Ja rozmucome pomoy moqity
Ja, stare qroby twych braci
Kto etta ogoryzny poloajt tan mily
Lycia swociego nietraci

W piesni pmoctw pwielyndiow zupatruie sis na
bteady i wacly reko namictota, lituie sis nacl znie-
mu i uwaqami' petremi' ludnoci' zniewala do
pmebaczenia crolistych urecz.

Altylnym na swieccie kairay i clrei forom
Ty bta elzisz rano, abrat twoy wieczorem
Czemu nie bacornie wymowicene stow
Ma tyje uweyje co zycie estowicene

Jechciez nawet umyślnie zta, mowca
Nie przyradel ci zowięty wyprawa —

Gdy le, dzie warte smierci te gwałtanie
W rłótee niezłomni estowiana niestanie

O co ci chodri zyjese ze proceiwie

J niezawodles twego powołania

Niech nacię gładaci em kto chee ztostliwie

Ty restes' caly enota cie zestoinia

Jesze prour tego to celnowisz wygsku

Le twoy potwarea le, dzie w pomnie ^{widku}

Aleq' ierelce' prawde, wyrucona,

Le to zes' winien chuesz zebice' drugiego!

Wszak eos' tam stracit w tym ci nieskryjeo

Ni twoid, zquba, wyj' dziesz nalcprwego ^{dyono}

Kojo wyeci bie za co rzeia zbeiwic'

W niebesz się zoloto lepicy się poprawic' —

W plemie clo ma, etrosi kresli obrew nauk rozmieci
tych, i temu chlubne imie ma, etre go przyznaie,
kto mu serce proceiwie i pietne miłosci erdziej
nuel na, dziez braci — Potem ubóstwia ma, dziez
i prozba etonicy zanosz, abij rozziwicata mu dro
eje, z acmoana w posmoeli emarnien' swicata
w lata w serce miłoni enot kucwirujansch

Przewede mnie swiattem kooim bym miez ^{le, dziez z drogi}

Jubym niechaciat isi' t, dly g dzie się ten lud nmaxji

Zbiecya zewra, ol, i z tema, eper, ionia, floery

Ktory ty lro ma n, e, ale stracit dery —

Wolalbym jedni scieszkanu' przepi' nie ubi' terni'
 Bym się iako niespotrac z bogactwami terni'
 U których eadem przewinieniemi^{moim} byto
 Le ier iestem ubożym eim się szczęście —
 Lebym mości niedostatek cieszliwie panosci
 I nieprosił ktonie wart azeluy qe proci' —
 Lebym swe namiętności wstrzymywał niewodry
 Szczęść przynajmniey cnotliwym kiedys'my
 Leby w domu niezrekal łosei azeluy smyszełt
 Ale przeciwno niemu za granice wyszełt;
 I terni napolach łaski i nadziei cności
 Czekat nieprzejmienia nie niezestrwożony
 Maiać cnotę, w pesitrac i świadkiem niebożny
 Wostem Boga samego wolałt z temi łosy
 Lebym przy twoich nogach pauieni zcauioreł
 I niejedly niezestowet zom iest lub uniozełt.

Kniazrin Franciszen.

Franciszen Kniazrin taqoelnomi piśmierni
 (le) stawit cnotliwych i uxornych. Wiele piś-
 ni iego zaleca prostota. ~~Niezestowet iest~~
~~u cnotliwych piśmiernich uel Karpiniernego.~~ Uważny
 piśmi' w której Matka kotyżąc dziecię rewora so
 bię zcauiorene nierecz nadziei roclzicow, i przy
 ehodzi iey namysł że to dziecię mori z niewarje'

rod. sway i Oyczynę, i z zalu truchleie. Ta
 pieszni wyćiska' trzy rodzicom przywieszczonym do dzie
 ci, uszystrich nawet młodych rozkwila, i przypomi
 na im, że, wawines, nauce, aby się okazywali godny
 mi truelias rodzicielskich, i zyli olla stawy neuroetu.

Spij, moie ztoto spiewata,
 Kotyrac Matka swe dziecie,
 Spij moia nadzieio ceta
 Moie ty zycie!

Usnęto stabe nieboze,
 Doryc' się doryc' splecniato
 Po ptarzu lepięcy łez more
 Bezdzi mi spato -

Dzieci! .. o wielez to biędy
 Matryna znieć musi głowa;
 Nim się poućcha ięcy kiećdy
 I ciebie wychowa!

Wielez ra s zrewem oelbiore,
 Mitey mi zeto wdrazornosi;
 I dly z ciebie ruznam podpora,

Moiey sterrosi.

I dly tyc' i sercem i gława,
 Niedaw przedkrowac' nikomu;
 Przydawac' coraz ozesć nowa
 D lę tux go domu.

Jely sis kraj cety zdumiewai
 Mord rariolym tuwey onoty erynim,
 A stalwa bez dzie mi spiewai

Les moim sejmim

Ntor wie co ceterze byde more?

Ach szylet senec' pmi niska

Paczweira iakas o Bori!

Stellie mi dzineu

Moie ^{to} hunczemnik idaci,

Co ma sice imie zncowazije

Lib napostepen wswelani

Niecnoty zaiusc'

Wstydela on mego przyjacina,

A moie i smicora iasire,

Jely unie niewdziacnym syna,

ktorego pwestore!

Oszeryzny zdraujca i zbrodzen!

Moie kreu braci norleie...

Ach! serca mego niegodzion!

Coita truchleie!

Jarby nagroda, i te mi

Paciacha z cirkie byde mielta?

Prekta i aery swe' traniu

Janeno zalkata,

Ad a LVI & II

Pesni' wesola do X^{wa} Adama Czartoryjskiego.

Hej! zjwo ponura, winia!
 Niech się reaktor' paragna.
 Pruj się gani na ma, elwre,
 U pic' się elzicay miura!

Obeur zacny Adamie
 Lo poeta nientamie
 Niech na tute urodziny
 Kurmy mi się zezupryny.

Fortuna ci się smucie:
 Piękna, czynisz nadzieję,
 Ma ntorę, nicla lexa
 Pruj się z paurecha, orka.

Ale to nieczw o tem,
 Co ma następie' potem.
 Brucmy troski mrozop
 Wicror olzicay wesoly.

Niochay do tencai grawia
 Jur się magi zwicaiia,
 Hej kto rochar reolara!
 Doley zonna, społaka!

W dworku Kropinickim, w podwórku sąsiadującym do...

Chęć Szymonowskiego aby się zalecył...

16

Jeszcze lepszej kapeli
Będa, bracia weseli.
Cuda XLVIII. LII

Josef Szymonowski.

Josef Szymonowski urodził się 1478. Był synem
kaptłana Kowalskiego i Anny z Luszerów. Brał
nauki w katedrze Weyhraumskim i wreszcie stał por.
nauki pod jego kierunkiem. Dowiedzieli Niemcy
Anglię, Francję, Włochy, i Rosję, tańczyła go
przejazd z najświetniejszymi osobami w narodzie
narym i powzięty celbieńsk srecunek. Muzyc
komisarza skarbowego celbył ze stawa, miedzi
relatności. Inwentarzem został z męźkami
znanymi z oswieżenia do utworzenia księgi preucypost
dych i kryminalnych. W r 1704, obdano mu wy
dost preucielności. Umierając w m. 1704
zost ten urząd w kwestyoryjnych czasach w posunię
m radatko zapale, umarł w r. życia 52. Maj
poruczący w Kresomostwie wyłat tyle skarbowi
zajmowy więzo pochwałę -

Przyjaciel Szymonowskiego epelny cześćcać się
noszą wiersze bo sam poeta, mętelna, preucel
zajmował w tych stawach:

Jeszcze i tak twoje serce przesenni skądś
Mitaré maciamy na rok piątki wpięciu wotach
dwoch strasach Szymonowskiego do cel
Wszak z nią niespaci oczu Młotek Antwa,
Czyli ją nosi w kolebce ztoży
Konar to nowe w rękę wpięciu odkrywa,
Imię wypłodzi imię i serce wotach
(a) Niemcewicz opis podróży na podole
(b) w skłucie Szymonowski

~~Stawem i krocze' rozrytem rozchwiecie,
 Ktozre mi kosi' szereg i' nadziecie —
 Smeró smem stoekim zmuryy się powolera,
 Patrzy iek li' ramię i' wycenie
 Jak womech po ustach przygotowiu oroka
 By miłot pierzysa oeru obawomnie
 Jak się za glana ocuka powiecha
 Jak się nadziecia tek wozza i' usnwecha.
Naruszewicz Adam.~~

Naruszewicz Adam byłby XIX-ty piosenki napisat. La
 zycia wielka chwale, rytmow oelnowit. Miał wozę ton'
 ukrola zerkogo, ktoremu zalecał goł Adam Czow
 koryjski i'ur to wienre okazuia.

Tyś mego szeregia pierzysy xron Adamie!
 Tyś mi olat pierzysy wozę, p do maientaku
 Twoje z ciemności obrwignęto mię ramie,
 Dważc mnie porznie' Monarsze i' loretu
 Jze mi sparyskia otawera pexkie;
 Jeko te tawka bez sterowanie twoie
 P. XIX. XIX. 11.

W roku zycia 25 wyszedł ze zepromadzenia Jeruic.
 niego:

Czes puszpedł lube z wami mucau' kazy
 Kozdym zerkoneryt rok dwudziestypięty,
 Nicerwazc ni' gduj w spuzjiacielkim cyronie
 Jz niewolnikiem trabea bydlz wzakonie —

Waczu mi dobroci i taskawe względy
 Nacypracowitsze stoczta umędy,
 Wewszystkich miła, znalaztom ochłoda,
 Pzom w nich miał honor auzporzeu zego
 Po smierci [†] Tranyszet Kniadzin N. 10. X III Dę
 Naryszewiera sprawielliuai potom-
 nosc' uznata wienze iego przewizkorey cześci zabaw-
 ele i wymuszone - Mysli iego zez cześciokraci głębozo
 ponare; egermancelste, i naczozne obtemymowete-
 mi wyprazy

Trombecki tenkie elat anim x danie

Ty ponierwiselle leury lirygates do mety
 Sctrie stacly lirygarego wioctly ci spocety (a)
 Miez dzy nas twem staraniem twoziedania drach.
 Wierny Dzeicypis, biczety Filozof Korneli (b)
 Na tenkich swietnych elietech nierusternie wpraw
 Stetes' sis gorny proza, i wienzem zabawny (c)

Celerwai do eienio' Pczatorego i Wtaczly

Stawa wskazeni obyczajaw tu

Dziel imne wyja, tri sternowa, czo to wpi smach iego
 O wy co niegdys bertem ney cza, i kraj, sprawaz
 W ofluchych smierci tozyskach edigte ^{brzym} _{stnemze} _{tarriquis}

- a) Horacego
- b) Jozajt
- c) List Sta. Trombeckiego do Aclarna Naruse

kawearnyru ce go krolowi w podnary Kezynia

† Tranyszet Kniadzin tak mbwi o iego statosu i w cie-
 niach domowyk i na umydie

Czy a fortuna w glodnem stawieniu
 Jasnierzem btycha obliczem

Czy cy los part w przywaronem culnie
 Czy xawze w warubremu. Cda nie...

Aspirowy martwe ziotoki na Weuwelskiej górze,
Stwierdził skazitelny wimny hold naturze.

Poelmieci chwile cnota sprochniela ciekotanie;
Przemocny Wladystaw waleczny Stefanie!
Patreci w to wazni i dzie ziemia steroclaona;
Stalbori iaz, zrekun roni, zloti szarpia bezpauona!

J. srogiby Atyle i Jamortan dzieci,
Lub, ktorych ojczis' zbutwicite narwiska

kronowi
Paw, mole, szkellirerzych niepopetnet zbrodni;
Co dzie rozum wyelzawia przy nauk pochodni!

N. 1. X 1.

Patrycja cnoty w matronstwie.

Inicoma pestka' strzezi barzce, z laty,
Czasy z tra funkcioni z nizera, skarb bogaty
Cnotci to moiy opunt: z taz kicoty sie ztaze;
Wiom ze szrepliwci dni moie zrekonora.

N. X. Xis 1.

Przebiec cto krotka po znicioniu Jeru
talow

Bez chleba kęsa bez roli i zagonu
Wstyd mi lez miore, elola, ma, otioceres!
Uzad się królu, z wysokiego tronu,
I niedaj z gtoelana skurose' umierai'

Peri mam sily i puelot emi stauwie,
Ktores' mi sprawit, peunie' twym rachetein,
Siadlam za stoteni z kaciare, typi nei Lawie,
Kazdy miż rocha; bom nieist natretnem:

Lez wiek naczele pua, ty kmyjyk pisze,
Febel drzewie niechca, beawic' zemma,
Dlucyo się ostowien gtoowa, narotyjore
Nim mu mysl zmuodre, do rypni pmy-
ienma-

Wiżo ydy pmyestecora, zepota bywau' z lody,
A stawa znienie bez swego zewitku,
Niemaiać wtaamy biedny stamee chary
Bydx mu wsepitelu z puetu, nei Schytku

N. 22. Dix: 11.

W Himnie do czasu terk nizece:
mmoi' meory malucei

Setru i eno muce, ariem, zewra, el smatra zwtora
Okropnem znirozrenia tworzy mype we' doni!

Tu poroste mehem grolu, zębite cisna, trupy,
 Tu wgruzech mury lora, tu stworone stupy
 Tu rędly staty miasta niemow i janiżci
 Woredy czas srujich zebow wystoryst pierzci

Od 11 X. III

Nieriedly wesotose" pmybiowca" sig w iego ryt mach

Ten sig na qtaadkoi skwe pit rwoen mto dly
 Ale pmybiowca upmykone gachy:
 Cio wriat typia, e, wri i lozne trudy
 Lecz z niemi petne swerow zecowre gmacchy
 Jemten su. xtoa ani wriat wredy,
 Lecz rozrodana co mu cypu strachy
 A riedly mowi needsteu tylko ccha
 Ciy mi keat nadat w domu tego ducha.

N. XXI. Sig 1.

Wypakue wretkoci' do smiatey bezpicerowia
 wntocleniu wyrazow (a) i pmybiowca mioru
 wredobech.

Szumna iego nadstok' okazuje wyrocznici nas-
 tej pie,

Lycopiewny palec - Mpuszona w bestroziennu
 piornu ig, korym - neu Mena. P. XXIV. XI,
 Szumny Arwilon sypie z pyska ostre smony,
 Kre, te plonierne betty Na barclonie mazi
 zepolne sznury. Od III k III

O goności paw, epatęziogo sarna, Sten
ianu mokrem system rownina, broczy p|x.11.
Sz wyrażenia w nim dobitne smiate i dosadne
np Wytrawieney z mgłnej młoclosi; Rzuc
krew bystra zyciem che, siam —

Trembecki —

Mato wieny Trembeckiego wgtoronych ier
elrakiem. Lbył wolnem piórem niroy te
mniemania które piewa, q wexu uwiżart. Wsil:
ku pieśniach elrakawenych wzbawie puzm
iego: pwecl laty trzema (68) kawolnoizbył.
nia pwebitariq iano. Przytaczmy niertore my-
sli iego obyczaicwé nacaranie, ze olla ofcał
koci i smeku rytmu sprawiedliwci umie-
rowany ier obow Rytmoworcu napierio
rych —

O znikomosci ludzkiej.

Ubozie smiertelnici szez, siwe niewiele
Prze uam gorycz, kazi' znikomo weselo ?
Ktoz niewie ze pokrotkom na swiecie puzcho
Wyciemney welpozniemy wicoryci ^{dzi} czopowic,
Mazobrosi' mextwo, szechetnosci, petne rtota
Miesprawia, wyzocca z pol onrutnej kony
trony,

Spiewy Niemcowicza

„Legnęto imie polski na ziemi, mowci Niem-
 „cowicz, lecz pecl smiertelnym karem, co dziedzi-
 „two nowe czerkwet, wstajonym ptornieniem
 „patetka mitoré Czerzyny. Ona to wellez na-
 „mtodziei narza, zawiaelta nad Ren Syber i
 „Nil. Ona to wsmoa smierznych Alp, wsmoaet
 „skwerney Strefy celalonych kreioń na ob-
 „cey ziemi, cloruprowata sig nadziei odrypa-
 „nia wlasney. Niezapomnieli o niocy i ei
 „ktorych los w clawnych utrzymat sieclis-
 „kach: utrzymanie pamiatki pmoctkoi a nade-
 „wzrystko mowcy wyzysky, nieustannym luto
 „poczotowitesei ich celem. Chlubne cnoty rodu-
 „koi uwielbit kosek wtych wierszech

Baczn mitoré Czerzyny wpmeci w porzedcech nmo
 Umieclimy ze stawa i zegnac i wyje-
 zyc

Od lat trzydziestu nacony cel pteci pizkney
 Spiew Niemcowicza o Stanistawie Lotkiew-
 skim z muzyka, petna pmocyemnosci i sto-
 clyczy p. Konstancji Dembowskiej, stat
 sig powoalem Towarzystwa królewskiemu
 do uproszenia Autora, abiy w pmowanym
 spewobie czyny bohetyrcio o kroleio narzych

i krolew nowych wystawit. Sem chetnicy to wykonat; bo
 we wszystkich dzieciach miat za cel iedyny dobro Cygry-
 zny i Stawę, Roelancow; bebyt przeswicelony, ze zolturnie
 się wespółziomkom najpięknicy, jest Stawę. — Dzieła
 Niemcowicza w którym pisat te spiewy, najkryjczy w grzy
 jego własne tłumaczę, przez cłacy przesicę, q czasu zewie
 wronę w grobowca Cygryzny lutnia, wzca, w wy nacchud-
 yle znowicia, na kolebce, iey składom —

Je spiewy historyczne zoczyneia, się cel Piasta a konera
 na Janie III. Styl w tych piosnicach celmienia się z celmiana
 mocy. Nie trzymaj się w nich Autor si do prawdy dziei opiszarkiey;
 ale tylko wiata, z dzieiaw istoty, upisania i moioi do sera.
 Krwawe i swoje walni uprzyemnia tey odroni obrzy.
 Spiew o Larietkubicatym niewymowione jest kłowy.
 Chlubna, czei celat Bołoremu i Janowi Leimwyskiemu w dwóch
 wicwach

Nie dziwo ze polek w stawie wygorowal
 Leimwyski radzit Bołomę panowal.
 Je stawa Leimwyskiego do maksymilianu przymanca sozli-
 koseiwey elusy obrazem:

Jestes mym Jencom teknieba razaly
 Nie narzeczy na nicwale,
 Poznax iak umyst Polackow wspomnely
 Estetzi twoie miedole,
 Niechemy kraicw se, siadom wydzierac
 Ale umicemy niewrozliwych wspierac,
 Prawdziwy obrew Lyqmunta III ozystamy
 Wsmoel swietnych zdcenien' nieprzestawat bladzic
 Byt clobrym mazygnm, lez ni umiat mazyce'
 Swiat się nael polska, celwaga, zelumieciat
 Lez Lyqmunta z Lyqceptu konrystac' nieumied
 Morez byde milore dla Polackow dzieto nadte spieway, wktorych
 nacydowise pamięta: xrolow i proclnow, czqwicow, nadzieio
 przystętych pokoleni przez tezo jest to dzieto rednoz nacpiętwyck
 wopolbre wzdobionych pięknemi rycinami — Co napisat

zasturini ^{zotruce} ~~Lotruce~~ Kremonsey, usi to weli
nawo nozremy si^z ku Andes. To bylo
powodem Wirylicusowi do napisania tej
Eneidy aby sobie upewnit i posiadanie maist
ku i wrniec w wodrach lotose nacl ucho
dniami z swoich sceclib cyrcylych.

^{Pierwszi} ~~Druga~~ Ekweya ^{siuga w zbieze pod napisem} ~~pod~~ Alexis. Wiersz
86. Ekweya piastey oparwie exus ioy pisania,
Wirylicus miat naowres lat 26 i niebyl znawo
mym ani Aryniurawi Pollicanowi, ani celnicy-
syzon Obywatelom Rzymu. W zaciary wceplyny,
ktorey ^{semowe} ~~nielone~~ qly ^{uowny} ~~at~~ ^w ~~expine~~ ml-
toru ~~nielone~~ ^{nielone} nastadowit Tecursta. Wriat
sobie za wzor trzecl i ied Enasta, Jetyll, Pocety, Trec
niego. Je ~~ekweya~~ pisat w Rzymu 711, ale w na-
ste ^{my} ~~my~~ ^{poprawit} ia, zabrewszy z Pollio-
nem z reclonari. Nientomy uczeni mnie-
macl, ze nastadowit ^{preemat} Talla, ^{my}
raciela Polianer ^{preat} ~~preat~~ Ciris. Jetyll
brynia uwaga, can Wirylicus magt si^z ^{my}
podobcu Pocety, myswewieni sobe wierszy
z niego wriatych - Colem tej Jetylli iest mltor
Koryclona pasterna Syqclianitoy do piennego
Alexysa, u lubienca Polosa

~~Druga~~ Eneida ^{siuga w zbieze pod napisem} ~~pod~~ Alexis. Wiersz
86. Ekweya piastey oparwie exus ioy pisania,
Wirylicus miat naowres lat 26 i niebyl znawo
mym ani Aryniurawi Pollicanowi, ani celnicy-
syzon Obywatelom Rzymu. W zaciary wceplyny,
ktorey ^{semowe} ~~nielone~~ qly ^{uowny} ~~at~~ ^w ~~expine~~ ml-
toru ~~nielone~~ ^{nielone} nastadowit Tecursta. Wriat
sobie za wzor trzecl i ied Enasta, Jetyll, Pocety, Trec
niego. Je ~~ekweya~~ pisat w Rzymu 711, ale w na-
ste ^{my} ~~my~~ ^{poprawit} ia, zabrewszy z Pollio-
nem z reclonari. Nientomy uczeni mnie-
macl, ze nastadowit ^{preemat} Talla, ^{my}
raciela Polianer ^{preat} ~~preat~~ Ciris. Jetyll
brynia uwaga, can Wirylicus magt si^z ^{my}
podobcu Pocety, myswewieni sobe wierszy
z niego wriatych - Colem tej Jetylli iest mltor
Koryclona pasterna Syqclianitoy do piennego
Alexysa, u lubienca Polosa

Wenecl, preat umowy zawartej od Imperum

~~oet Inquam~~ ~~inno~~ ~~ro~~ ~~Mo~~ ~~denie~~ ~~u~~ ~~disto~~ ~~patre~~
 n ~~Brjmu~~ 711. Wirgiliusz stawia meo Pollicana,
 opisuja c swobodly rolnikow nauwionej, i opiewa, i cyp
 ella Maur. Dwuy pasterce wioski Andes
 bedacy przedmiotem tej eklogi, po wzajemnych
 zwrotach w gubie pastercy Teokryta, zaciad zaciad,
 sie, cily z nich kazden w walce ~~Teokryta~~ ^{tylko} spowied
 iaki wyjattek, mianuia, i cinygo z przyiaciel
 narozienca, teq-speru. Niektore miysca tej eklo
 gi sa, nastadlowaniem czwartey i piatley Tullyi
Teokryta.

Ekloga czwarta Pollian pisana byla r. 714 od
 zatorzenia Brjmu pod Konsulostwem Arjnrusza
 Pollicana i Kneia Domicyjusza Kalwina. W tym
 roku dwakuly waxne zolawerica. La sterranion
 Meenasa uoryniano poroij ro Brundarium
 z Antoniuszem ktory z Arji przybyl z wygnaniem
 do wloch: a Oktawia siostra Oktawiana brzemien
 na z pierwszego meja Marcella oddana Antoni
 uszowi w matzenstwo i caroloy w zaklad. Utrwa
 lenie poroij bylo powodem Wirgiliuszowi do
 opiewania poroconego wieku zlotego. Gdy
 matzenstwo Oktawiana ze Skrybonia, celby
 te, czynito teurze nadzioie znakomitego plemie
 nia ~~W. Skrybonia~~ ^{W. Skrybonia} ~~chlogu~~ ^{chlogu} ~~piata~~ ^{piata} ~~w zbiorze~~ ^{w zbiorze}
~~Teokryta~~ ^{Teokryta} ~~piatley~~ ^{piatley} Dafnis. Pastercy

Mopsus i Menalka optawuia smore Dafnis.
 Osa nauwren Tullyi pierwszej Teokryta. Pisana

Wsp, stumacz wszystkie dxiut ~~Virgiliusa~~ ^{na początku roku 713, Stawny}
 Dafnisa stawit ^{Virgiliusa} ~~Virgiliusa~~ ^{twierdzi, że pod imieniem}
^{mitologicznym wstawionego, urodzą i talentami} ~~Virgiliusa~~
 pisana jest ~~całkiem~~ ^{prawdziwie} pasternim. E-

Ekloga 6ta Sylen miesci puchwały Warra,
 jedna jest przyjacielskich obrazów —
 w Eklocie siódmej, Melibius Korydon i Tityś
 walczą o pierwszeństwo wspanienia w obecności

Dafnisa pod przewodnictwem Melibea;
 ta Ekloga jest nastawianiem 6^{ty} Idylli
 Teokryta. Ekloga 8ma Pharmaceutria czyli

erarcownica jest nastawianiem 2^{gą}, trzecią
 Idylli Teokryta. W Eklocie 9^{tej} Merys wypro-

wiedza Pasternu. ^{opowiadać, czego swo-}
 je niezręczna, i kryjowaty piana Menedka, Licydrie
 wiesniakowi. Ta Ekloga jest zupełnym nastawio-
 waniem 7^{mej} Idylli. ^{Virgiliusz w tej Eklocie}
 skromnie wyraża swe, niezszę cel Warriusza

... Me quoque dicunt

Vatem pastores: sed non ego creditulus illis

Nam neq, adhuc Vestro videor, nec dicere Cimem.

Eklocie 10^{tej} Valius Kornelius Gallus syn
 Polliona uwagardzony miłośnicy Licydydy
 belacją salsniczy, iakoby rani Pasternu na go-
 raeh Arkadyi w lasach i saskiniach zatosno
 izki wyjechaie —

Z tych Eklog 10^{ty} Pollion Sylen i Gallus
 wychwela z Grenie wiejskiej prostoty. Pi

pisat Wircyliusz Eklesyi lat 3 zezuzury
cel n. 20° zycia

Wiercelobni sa wniczem pasternie Sycecyry
i Neapoliteinscy do naszych. Lajmuiaacych
sig truchney jracay ella doqodzenia potrebnom
swetm i ubecyiego rodrzenstawa: estroie kli-
matica potreby ich zwignsra. Peisterne Jeo-
kryta i Wircyliusza byli wolnemi cel tych
trusk ktore poraiq neuzych: wigysra ich azie
byta niewolnikami o ktorych wyrzywienie stera-
li sig bezdro panowie. Trudnili sig wychowa-
niem swych dzieci, bezrac ich iako narzedzia
sworich dostatkow - wolni wigc od trusk mogli ozui
przyciemnosci kraiu, i oddelwai sig muzyce pre-
cy i niewinnym rozrywkom. Wielu z pomie-
dry nich odbierato nauze cel pana, ktory stozd zwo-
ze komysat, czysich pprzedawal czy reitnyrnat
przypolci

O Sielankach Symonowiczu.

Symonowicz pornewat wartose dziei sworich, i pme
wiedziat zalety wspolczesnych i potomnych, kiedy do redne
ego z rodakow wymient te slowa „Jmmie skryyoltem swem
„wniesie piszka Stawa (73) Jezuzk Polski nicomei doza, el roci
nego mu pisama Sielonek - Rytm przyciemny obrazy siel-
skich mow i zycia, wyptawione w prostocie, i czystoie izrykci
utrwalily Stawe tego meza, i polowily ego miedzy naupis

kniaźre ozdoby ubronych. Sprawicelli więc piwiodziat
Krański

Stoelke jego sielanki który tylko czyta,
Czue stowiaczonego wedzięki Teokryta.

Dwadziescia sielanek napisal. Niema chwaly tworze-
go slowa; bo wrypkie mauci sielanki iego są tłumec-
zone z Teokryta. Jez same niez wiara i meuy zamykany.
Stąd sielanka iego piętnastea Czary najpięknysza
e pa sterak Teokryta najcelniejszye takie ma miysce w sie-
lankach Symonowicza.

Łona powelalenia się trzy dniowym meci, widie stęskno
na udacie się do czarow allez ulgi trosk swoich.

Swradze, toba, Kierycu! ze mię rad przywodze

Do teogo; zły postępek, z tym się wzdadz opetri;

Niema do mnie przyoryny, wozit mnie w elobryni domu,

Wziat mnie z dobre, pomoca, niema ze mnie sromu

W sielance osmnastej welerwei Pietruchy do Staro-
sta wychodzi z granie przystopnosci: powelobna
w sielance osmej welerwa dzicowni do Dajnowa
Lycia Symonowicza.

~~Simon Symonowicz pospolicia z wesią Sypno
nielosem synu Symona Prowinskiego urodził się
we Lwowie 1563 roku. Uczył się filozofii w kra-
kowie; potem udał się do Włoch i od Klemen-
sa VIII Papieża wieniec symotworim strymania. Sęd
do Oryoryny powrocił, Jan Lemowici dla obserney~~

~~nej nauki wchodził do tej Sekretarza, i flozorec, Sy-
 na swego Tomasza. Był kanonikiem Lwowskim.
 Lubił sobie na stałe, w rionice i obcych. U-
 wrony Janusz Douza odzywająca, piosenki do Caro gro-
 du (a) mile przygodzany, vel Symonowicz, we Lwo-
 wie i stałony Ojciec jego Janusz. Douza (b)
 wiele rozgłosił imię tego piosenka Polniego i Ja-
 cymkiego. Umiert 1624 maja, lat 61. W Języku
 Lacińskim, pisat dzieła następujące: Alinojan.
 Ode pindarica. Paraphrasia Jobis. Hercules
 Penitencia - Flagellum livoris. Ode in victo-
 riem nuptias, etque obitum Lemosii, inque victo-
 riem Thomae Lemosii Joannis filii. Te wrystacii
 dzieła wydrzewione poel napisem Aurea poema-
 ta w Lwowie in 8° Lipsius ktad Symonowicz
 obok Rutulla. Ercepius Puteanus w Stryczy rytma
 przytomywał do dowodowych piosenek.~~

Zycie Limorowicza.

Limorowicz Symon syn karimiorzei karmienieka
 urodził się we Lwowie 1604. Dokonał zycia w kra-
 kowie, maja, lat 34. Brat jego Bartłomiej był
 Lwowskim Burmistrzem. Pisat w Lacińskim
 Języku Historja, Lwowa, zycia stałonych Lwowa-
 now. Jan Stanisław mosicki Profesor Akade-
 mie krakowskiej w r 1693 wydał nawiodok dzieła
 Limorowicza Bartłomieja poel napisem: Leopoldo

Leopolis Russiae Metropolis a Turcis, Cosacis
Molotaris, Anno 1672. hostiliter absepa (75)
Jan z Wielomowic Gouwinski napisal wstępy
Sielanin. Wypisy nauwider 1668. Nizsze, datoko
oel Sielaner Symonowicza i Li.

Lemorowia napisal siedmiescia Sielanek nowych
Bukich, i Rozotami. Toist Ruska pami, nauwiele
brata swego Barttonowia, ejelri wprowadze duwa
ehony pami, a tmei Miodzienow z wotoci Rozotom-
skich. Nizsze ma mcejsce oel Symonowicza i sem
to, nizsze wyznacie.

Jole Symonowiczym niedostajnym stadem,
Bypusy jego i wotomem i bliz nim sypocdem.
Leer niedostajtem: bo ego Pellerofon skory,
Porwał z soba, na sam wierzch Libetrypoczny swety ejony.

Mnie nint exotajca, ego oel ziemie niedruignie,
Niedruwtedy konny pieszego wysuignie —
Mysl jego rozpuscie w Sielance XIV. Licuowenie
epodruicest powtorania.

Letrowie, stawe, meajnosć, i semu siebie straci
Ktorolwian: ieg zmitowia, nie pomieselna, z braci —
W Rozotannach Halcijan dontadnie rozprawie
wrozeju

Niech drudzy Lankomi zysku
Izupca, z bielnych powelanych uisnu
Niechaj nędrnych ludri pami,
Nienasycone szkatuly bogaca, —

(75) Inayd uisieg w dżym: Vire.

Liscora, srebro blade, z zlotem.
 Ubogich kmiotkow napojane potem
 Będa miec' spartata kreine,
 Krowa, robotnikow miedych za farbowane,

Wzrostka moia mysl iest otciu
 Jemoby, dobre byto mi napotem;
 A teraz perki mi lata
 Stwia, przyteyne' abym zarzyt swiata
 Muza u mnie wprzeclniy eenie,
 A peniey zelowie, potem dobre' mienie,
 Grant umnie rozumia glosa
 Wesole serie, miarkowana mowa

W tychże Rowolankach Halaqolys tek nikozermom
 ludzka maluje:

Jako z cie, ciwy wypudei
 Anzeta, ciwicher nuz, wtacla;
 Tek nas tek nuzze newicie,
 Smiere' weespet z prochem rozwoicie

W tych wyiztkach Limorowora, prastena Humawra,
 sig po Filozofiku, i maiz wi adomnie dzejcju
 W czystosci izyka niemore iude woprow nanie z Fey-
 monowiczem. Petno w nim cudrozienstkich wy-
 rowow, sekoto fewory, francymerne besnie, opelante

galanterie; galantowei się, frukta, wirydarze,
tyranizowei, Amery

We 30 lat swiego smierci, Sielanki i jego rumie
wyszytą nawiodom w Krakowie in 4to

Z rękopismu historyi Swowa znalezionego u Sigizy.

1° Turskich Bezryczonów widzieli się clai z osta-
tnia sielanka Siloreta znajdującą w bierwie Lomo
rowicza iert drietem brata iego Beirtomiera, kto
ra, napisal po utracie swej żony Katarzyny Diutyriec
kiej. Ja dowodzi darywego wioropstawa i Heliwoie serca
prowatonej utracie —

O Sielankach Naruszewiczach
Naruszewicz 15 Sielank napisal. Niemca, prototy
wsobie; ten cechy istotnej wiersza pasterniego. Niemo
ga, ise' powiekszej części wporownania z Sielankami
Wirgiliusza. Steg semu powiekszej wsobie

Jak mię z Laciński m łotwo rymopisem

Parawneu' iako lichey kreek z Cyprysem.

Wido Jęznanu

Pałomze nader rumnie Humara, się, iak dowodza, wyrazi
nia następnie: Sercotyorne prety, wyziwaci kałtanu z uc-
rubinowoych — Bmę z mie dze' o qronny szałchetney wul-
terni. Smieri' i chtopka i pana rownyon qwochtem
weiny. Przewal' obtari skrycetty pierzchtoweni
Lelaniom pospolitern Sielanka VII. Laciern skurwzka piens
ze ma mureye

W Sielance 8. tak drietu stowoty opisal
Jako on drowny, ygoła, wryptie rydery spoi,
Wedy' ładem pospinal, łed woda, porroci;

Elegia Niemcewicza.

Julian Niemcewicz, którego chwęta cnota jest między nami; napisał Elegię wicome, pełną myśli rozmyślniejszych r. 1793 w zaburzeniach, i wrynie w nauwa w nicy smutek, i gorzka pamiątkę stawia w oczach naszych. Wystawiawszy miła, postać wiośny tak mówi:

Lece ten co stracił wystrawo co niema Ocyryny,
Co czasem nieraz w sercu nosi blizny,
Dla tego co nawiści stracił promyń staby
Czarna krepa, unyła te wdzięczne powaby.

Luraca potem nowe, do ziomków wyprochnych;
Co za krucze zbut podły przyjęli kacydany,
I nad Ocyryną obce postawili pany.

Maluie potem ekropmu los pnieknażenica

Lece tak przedwieczne niebieski wyroki zważyły
Jak ludziam ten moartwom kres swoy narzuciły

Wieleż to stawnych królestwo i groclwio zamożnych,
Dziś nazwa, postać zwedisk i pustyni bezdrożnych!

Idzie Babilon? Ninawa? i wy przed wiekami,
Pysne pnychodniom Teby setnemi branicami,

Leqinę to plemię Brynucin i ty ich pniewaqo
I ncie nawet straciłes potężna Kartego,

Między dinnem i między glicchemi rośliny,
Stawnych Aten zalewa wiedza' dziś runy

Pooblebnie Polska atłucyjn cynz bioner ucim:em
 Przewrotność i zdrady stała się i gnuśnością.
 Tak wielu obrac wystawia rycerza okrytego bliznamiw o-
 bronie swobod i zdrajców Cyrcyżny.

Jęczy, ale w uarkach ulga mu zostaje,
 Ulga, której występują nigdy nieeloznaie;
 Na nieskozone serce wspomniawozny i cnoty,
 Polska ze wryskiem nadrezi niezeli zaprzęta,
 Gdy śmierć pmiidzie; zamknij powieki pro-
 Ale ci co wycaznie, najuchali zbroynie, kocnie.
 Co zęubiwszy swe zi omia: wq nicostowa kurda,
 Kryją się w gmachach obuich pmięd swiatek po-
egardny,

Mimo swietne bezaktawa maigtek drogi;
 Gamić się będzie życie i śmierć pmiętrwozi.

Marszka na zerwane stodnie zwierni natury w zebowse
kciu

Brat bratu stał się widym co mowię o zbrodnię!
 Gdy zewiś w smrod mrocawerz maw:ere pmięhodnie
 Kiedy ludem zebranym wozny zew:roz toczy.

Si amek we krwi wspotręduo a cze: i będzie brawny.
 Dworacz nakonia do lutni smutne igni qtozycy, i
 na:tey wielkiej mydi zew:oni:ca; ze cnotliwego
 otwoni:ca ani pmiem:er nicz:ęka, ani obedi:ny
 swiatek niestrawozę

Ale może wojawuiz zicnie urodez zmiwienie

Wyroionca' groduj pusta' narodow uel nienci,
Stani' sej skracannym wredq' ity orze,
Swiat' abaryj' teoz niezecy'ne enottiwego maza

O Elegji Karpińskiej

Franciszek Karpiński zawiązał wstępną, w Elegji pro
wrot' nawies, wosytko mowi' i serca, zawiątych
nieczu'nych bogactw niezmęca' wronych, a ubogich
pauic'nie przypominaniem teoz wielkiej prawdy, ze ich
enota wozboqaca.

Uziatanie nasmow, iz panowci wsmow ktorych pmeby
wed' stanui'cego niepolupryli.

(Om zyskat, ze ~~nie~~ muel wsey ubogiu kaczredy
Chacatem nieczu'pny plynac' pmebi w wody
I widze na meory tak drudzi toneli.

Tam sobie myslat' eni plynac' nieczu'nieli
Com zyskat' naczu'pnie mag' sej pczu'niej progi

Idzie puzlesnech ich stopniacek obze' ai' q'nowgi;

Nie sej z moim lepszego niezrobilo stanem,
Procz mecznego wspomnienia ze gadalem

z praniem

(cale wemianknie neune, aicya puzjuszem naczu'rat

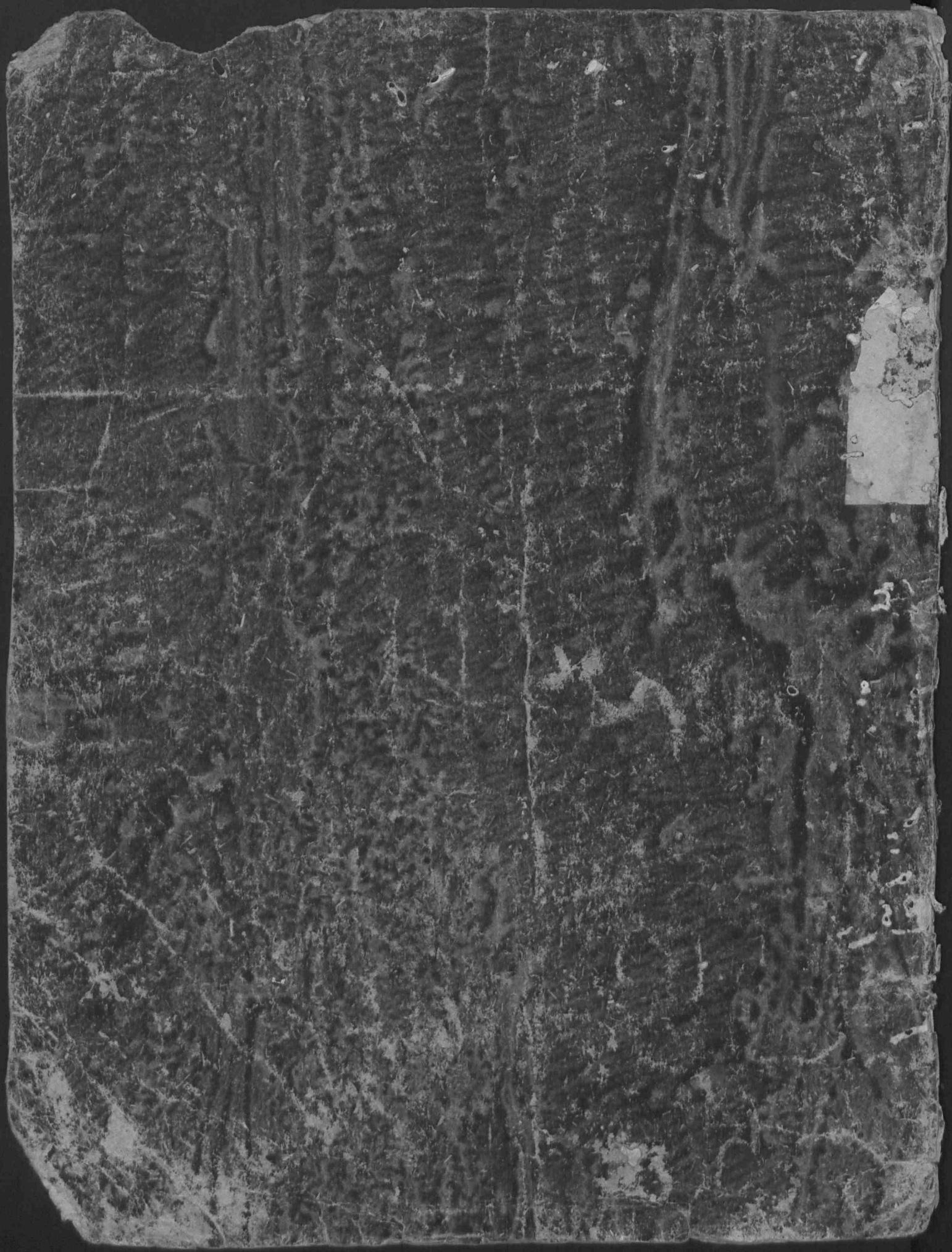
Kiechy umie' bycie' stery, zognat' puz' wozym zgoni

Idz mowit' Synu! na swiat' wotory' lez' d'iesu
stronie;

Pami'ztauj' ze naczu'wodzi' nont' nieqdy' niestraci'

Lo'kawiam' cie' ubogim' puz'adanie' wozboqaci'

Coż mi siżgi ed daty? i cik niewierna niwa,
 Co zowet od ta nadziei, wlnikow i niwei.
 Prawieku niepowiosny nieuroczoney sznodzie,
 Nachyleny ku ziemi, zestudenowytudzie.
 Porucze, neelprismami mypli skopottowe.
 A zerce nicch mi tytko zostani dotkliwé,
 Lebymyż muel nad losow bredniaprych li
 A pmyppmyc miał sposób bliżniego raterowai,
 Leukonera nawderwie ele Siustry i kreimych zewiedzo
 mych w nadziei atmyppmami a xasitnei.
 Maryjo! siostró moja! iak res' s'j kwajpita?
 Prawieś' wrae z mym powrotem i ty ta pmy
 Prequstoiqz w tunnacie stweimq, w ynirowonq,
 Otczonoi d'iatkami nieswazy slwewi zond
 Poyla, daz ni neure, qyhto reki m datriciu,
 Wespri, cie iur qoniacu, maia, tru ostetriciu?
 Ne dra was iak popadta teur statecznie opieie,
 I ty teur zé reur wédrq pmeodq, s' estem u Surde
 O ptaokomurodzina! wy myplieie slepi ^{ie}
 Cen byt miq dny panami i nambedrie lepiq.
 Bytem, i bytem pewnie, prawom ^{nacos} zdatny,
 Towiem, a tego niawiem, za com niepopratny.
 I tecto s'j; niemam swoiey kopmy audry epmyd.
 Podepmye' te lepianke, ierwe woiny pmybeq.

humalosi ~~szko~~

zamyślał o wystawieniu grobowca, ale niewiadomo przyczyta
wstrzymać wykonanie tego zamiaru — W r. 1608
Kardynał Beritagua wrócił ku jego exei pomnik gdzie
był pogrzebiony — Król Neapolitański Napoleon dla uwie-
cznienia pamięci jego wznosił do Świętej mięysca rodzin-

12099

~~Tym co zwycięztwy ~~przeprysięgi~~ li stajac~~

~~Dwie tylko drogi zwycięzyci lub zginac!~~

Jerozolima wyzwolona Jassa Humeczana przez

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.